De zangminnende kindervriend, of School-liederen voor drie stemmen (2 delen)

W. Schellenbach

bron
W. Schellenbach, *De zangminnende kindervriend, of School-liederen voor drie stemmen (2 delen)*.
J.G. Andriessen, Utrecht 1835-1838

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/sche349zang01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren i.s.m. de Bibliotheek Zuid-Kennemerland

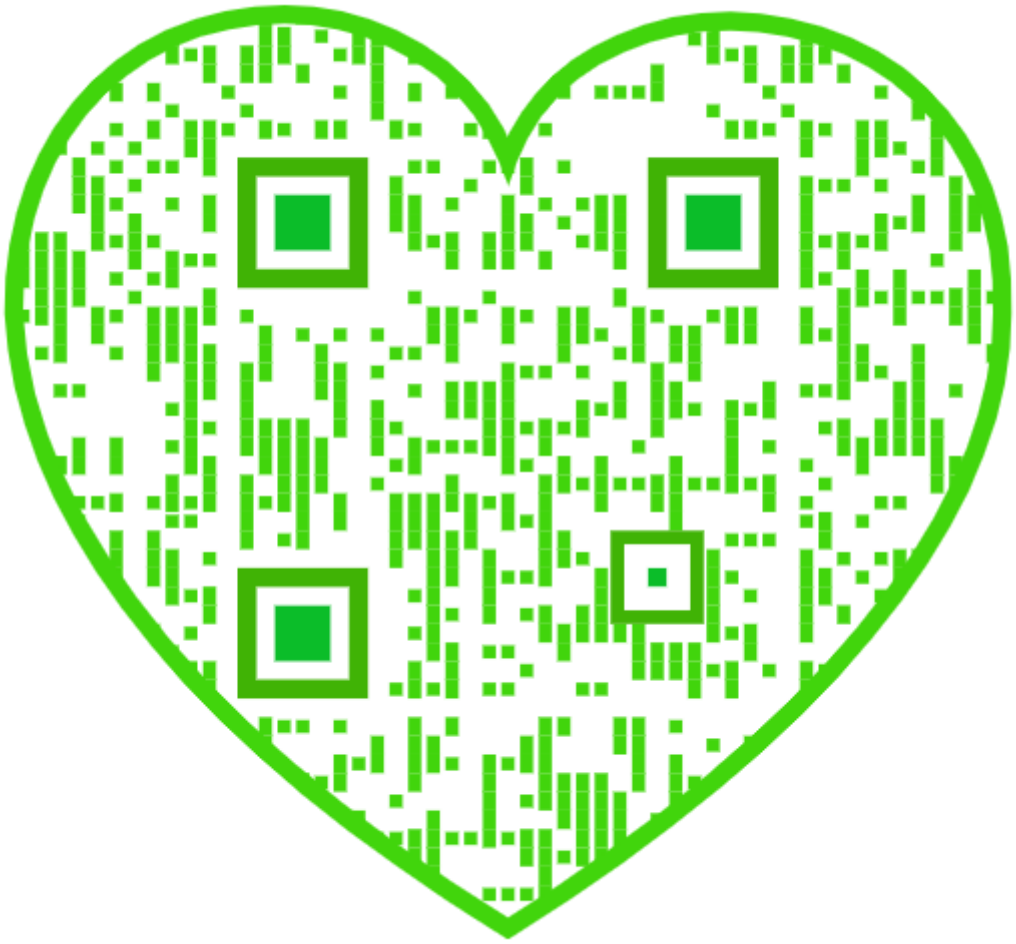

[Deel 1]

Voorberigt.

Met regt mag elk beoefenaar der edele Zangkunst zich verblijden over de vorderingen, welke men sedert weinige jaren in dezelve gemaakt heeft, en tevens met genoegen staren op de veelvuldige pogingen, welke er tot bevordering van derzelver meerderen bloei, zoo door de loffelijke Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, en die der Toon- en Zangkunst, als ook door andere lofwaardige personen, met de beste vrucht, werden aangewend. Getuigen hiervan de Gezange van den Heer PRINSEN, *de* Muzijkale Vriend der Jeugd, *de* Nederlandsche Zang-Bundel, *alsmede andere werkjes; en welke tevens bewijzen, hoe men niet alleen voor meergevorderden in jaren, maar ook bijzonder voor het opkomend geslacht, werkzaam en nuttig is geweest.*

Doordrongen van dit edel doel, voelde ik mij genoopt, om ook in dit opzigt mijne krachten beproeven, hoewel bewust, dat anderen mij hierin met het geste gevolg waren voorgegaan, en mijn arbeid dus regtstreeks in geene eerste behoefte zoude voorzien. Dan, ik vleide mij, dat afwisseling en verscheiden-

heid, die in zoo vele andere vakken behagen, ook met de uitgave van dit werkje niet geheel ongevallig mogten zijn.

Als zoodanig biede ik hetzelve dan aan, terwijl het mij vergund zij, eene kleine opmerking, door ondervinding, wegens deszelfs gebruik hier mede te deelen; namelijk, dat de Onderwijzer het bevalligste slagen, en tevens de beste harmonie zal ontdekken, wanneer hij, bij het entonneren uit de gestelde grondtoonen, de meisjes de boven- en de jongens de onder- en midden stem doet zingen; daar de jongens stemmen zich doorgaans in de hoogte verliezen, of wel in het octaaf vallen.

De gezangen of dichtstukjes zijn door een' mijner vrienden vervaardigd, waarvoor ik hem hier mijnen opregten dank betuig.

Overigens is mijn hartelijke wensch, dat ook deze mijne welgemeende poging niet geheel vruchteloos bevonden, en dit stukje, nevens zoo vele van anderen, gunstig ontvangen moge worden, daar hiervan de uitgave van een tweede of laatste hoofdzakelijk zal afhangen.

DORDRECHT, September 1835.
W.S.

N°. I. De School.

Ja, on-ze rustplaats, on-zen tempel, Waar-in ons
eeuwig welzijn bloeit, Noem ik de school, waar 't jeudig
le-ven, Steeds zorg- en schuld'loos henen vloeit. Komt

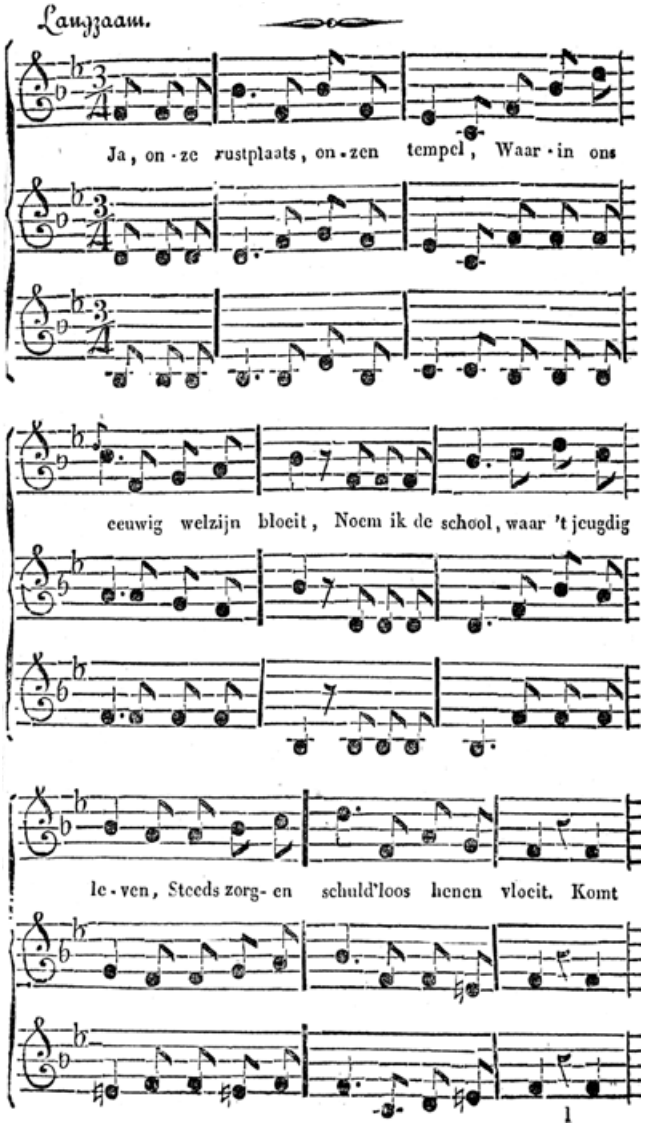

Makkers! haar ter eer gezongen, Ver - heft met mij uw
kin - der - lied, Daar hier ons hart door deugd en
wijs - heid, De wa - re le - vens - vreugd ge-

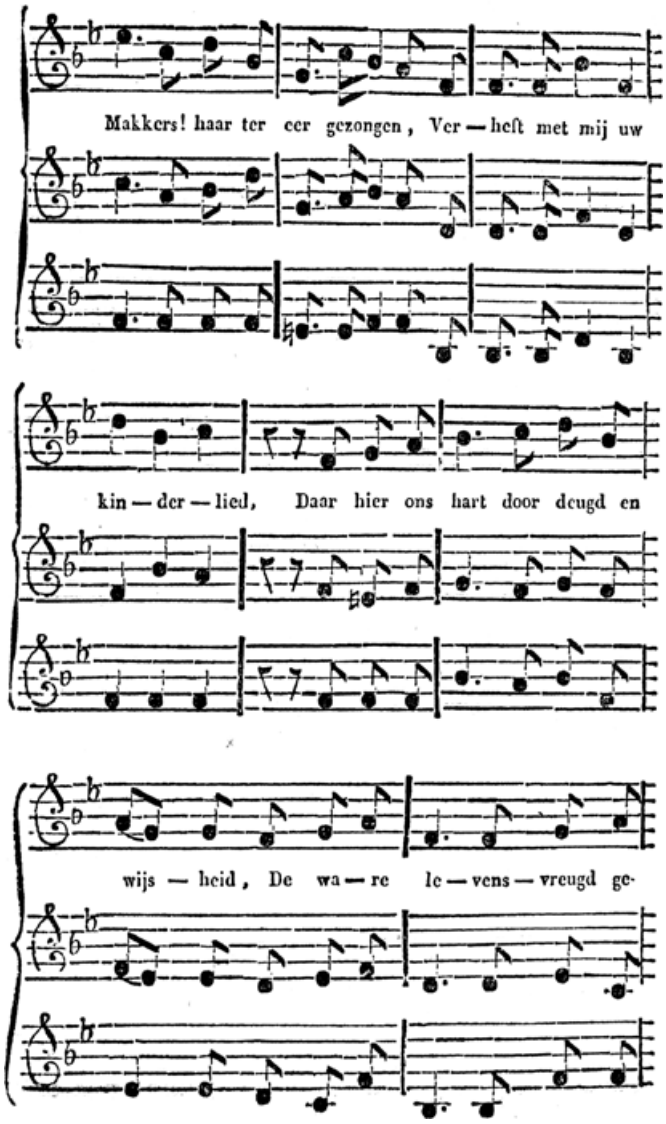

niet. Daar hier ons hart door deugd en
wijsheid, De wa-re levens-vreugd ge - niet.

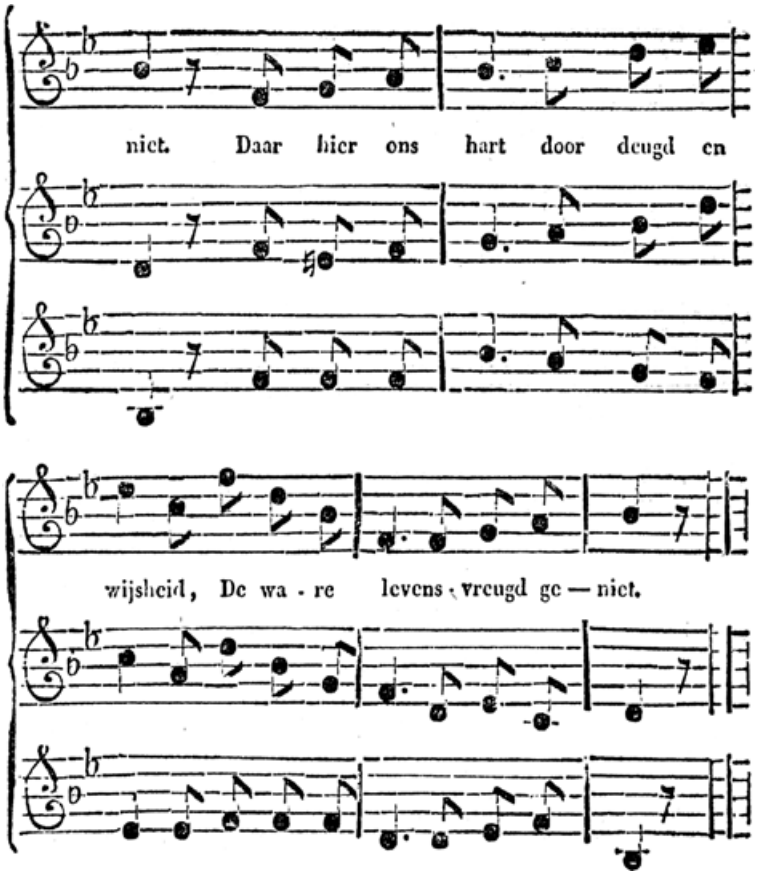

2.

Hier woont onz' aller Vriend en Vader;
Hier geeft hij zijnen goeden raad;
Hier is de tempel van de wijsheid,
Waar boven ‘deugd’ geschreven, staat.
Hier leeren wij, hoe op deez' aarde,
Het waar geluk wordt voorbereid,
En hoe de geest zich steeds moet vormen,
Voor God en voor de eeuwigheid

3.

Hier strengelt ons de gulden liefde,
Als zamen tot één' vriendenkring,
En schenkt die 't pad der deugh betreden,
De reinste vreugde onderling.
Eén hoofd bij, ons, één zin bij allen,
Zoo snelt de tijd vernoegd voorbij.
Komt! ieder stemm' dan blij van harte:

‘Er is geen bet're plaats voor mij’

N°. II. De Naarstige Scholier.

Zou ik mijn' tijd, Die ras ont - glijdt, Aan
dar-tel-heid be - steden? Neen, 't geen ik leer, zal
mij met eer, op 't pad der deugd doen tre - den, Op

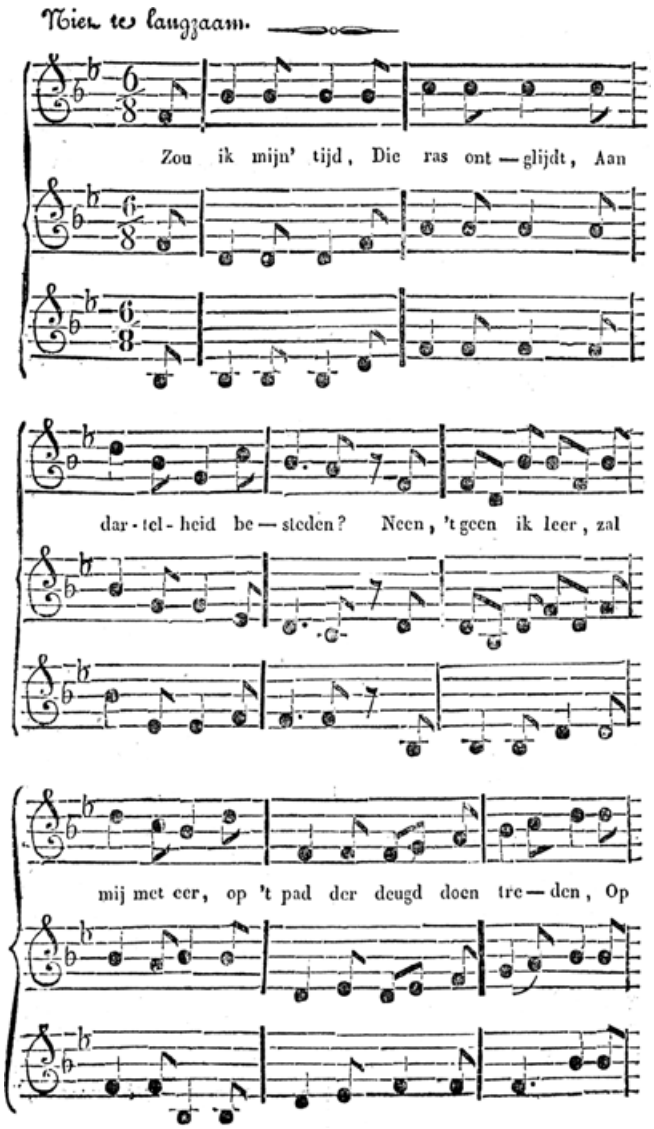

't pad der deugd doen tre - den.

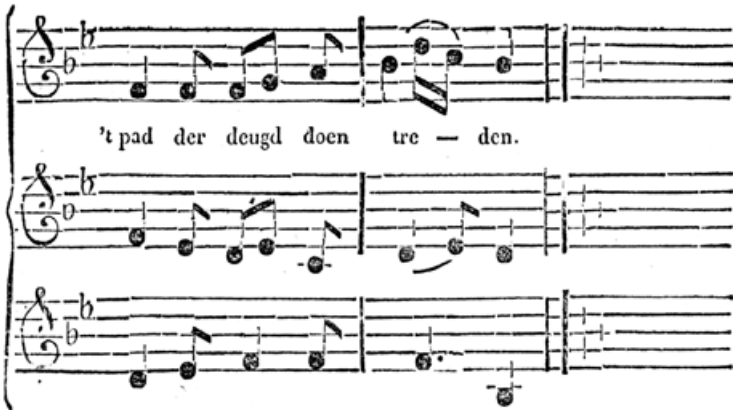

n="2."

Ik ben verblijd,
Wanneer de tijd,
Dan 't schooluur doet verkonden;
En ik mijn' pligt,
Met vlijt verrigt,
Steeds aan mijn werk gebonden.

3.

Ik leer met lust,
Schoon onbewust,
Hoe 't mij te stâ zal komen;
Doch waar de vlijt,
Aan deugd zich wijdt,
Behoeft men nooit te schromen.

4.

Wat mij verheugt,
In eer en deugd,
Wordt vlijtig waargenomen;
Ik lees of schrijf,
Voor tijdverdrijf,
Als ik ben 't huis gekomen.

5.

Zoo word 'k altijd,
Door lust en vlijt,
Van ieder een geprezen;
En eer en vreugd,
Het loon der deugd,
Zal mij vergelding wezen.

N°. III. Bij den Aanvang van het Onderwijs.

Komt, Makkers! zingt vrolijk, Weest weder ver-heugd! Wij
zijn in den tem-pel, Van wijs-heid en deugd, De
stond is ge - na-derd, Waar-in wij ver - eend, Weêr

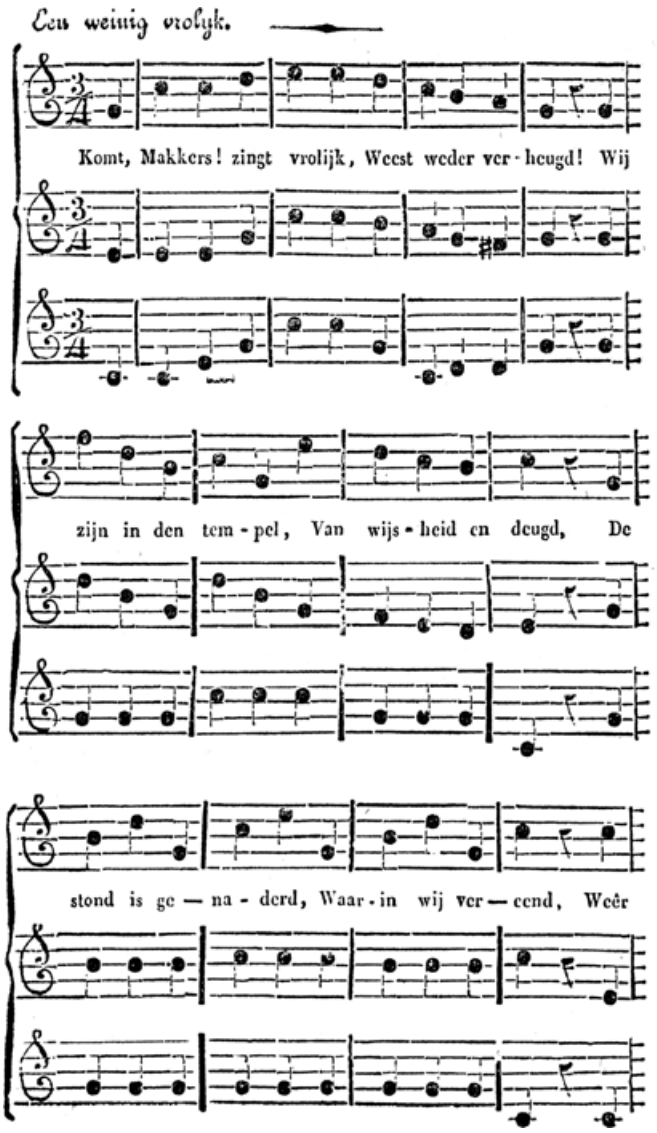

les-sen ont - van-gen, Tot nut ons ver - leend. De
stond is ge - naderd, Waar-in wij ver - eend, Weêr
lessen ont - van-gen. Tot nut ons ver - leend.

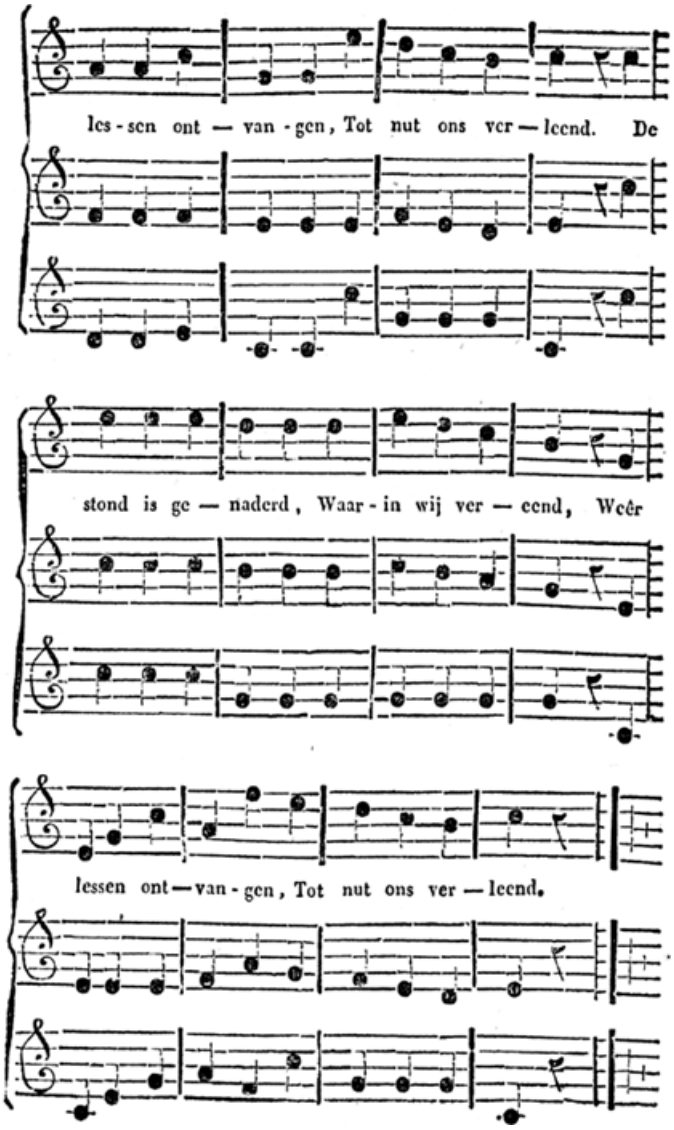

2.

Wij gâren weêr wijsheid,
Die, met deugd gepaard,
Ons spelende vormen,
Voor hemel en aard.
Ons hart wordt veredeld,
Met deugden versierd,
De geest zamelt kennis,
Door godsvrucht bestierd.

3.

Komt naarstig en blijde,
Het oor dan verleend,
Aan hem, die als Vander,
't Zoo wel met ons meent.
Niets stoor' onze aandacht,
Elk doe hier zijn' pligt;
Zoo worde met vreugde,
Het leeren verrigt.

4.

Zóó rijpen wij zachtkens,
Voor d'edelen stand,
Waar in de Algoede,
Ons eenmaal hier plant.
Zoo leven wij nuttig,
Ons heil klimt ten top,
En groeijen zóó vrolijk,
Voor hemel-vreugd op.

Nº. IV. Na het Onderwijs.

Stemmen w'on-ze kin-der-har-ten, Makkers! tot een
dank - baar lied, Nu het leeruur is ver - loo-pen,
En jet speel - uur vreug - de biedt. Brengen w'on-zen

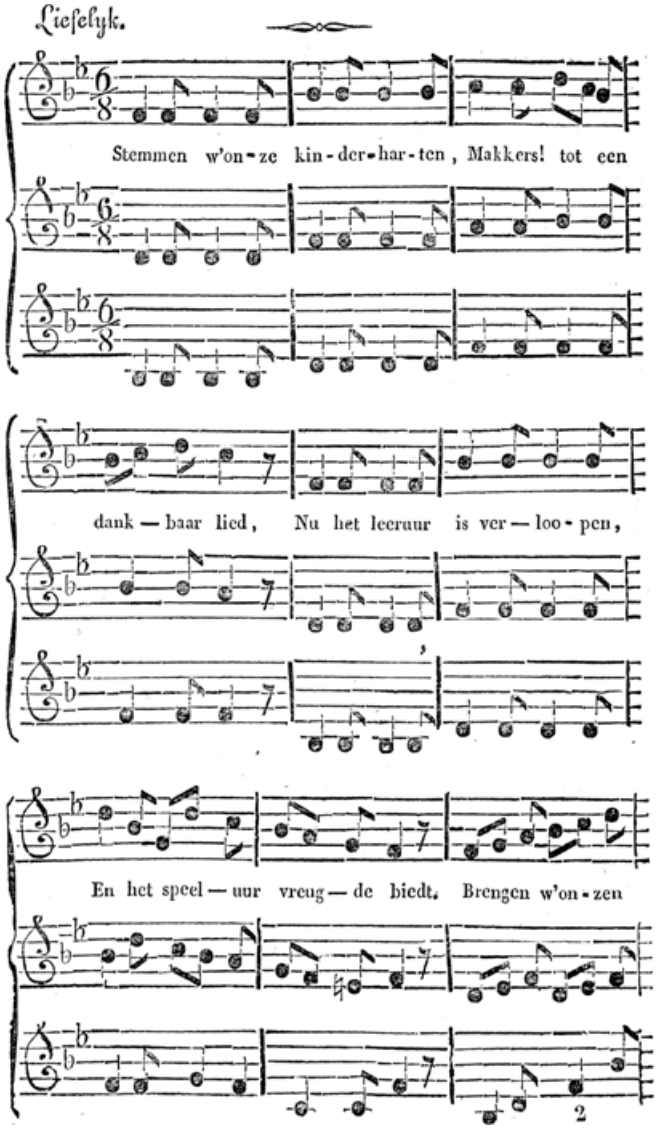

lof en hulde, Go-de die deez' dierbren tijd,
Tot een wij ge - bruik geschonken, Aan ons heil weêr
heeft ge-wijd. Aan ons heil weêr heeft ge - wijd.

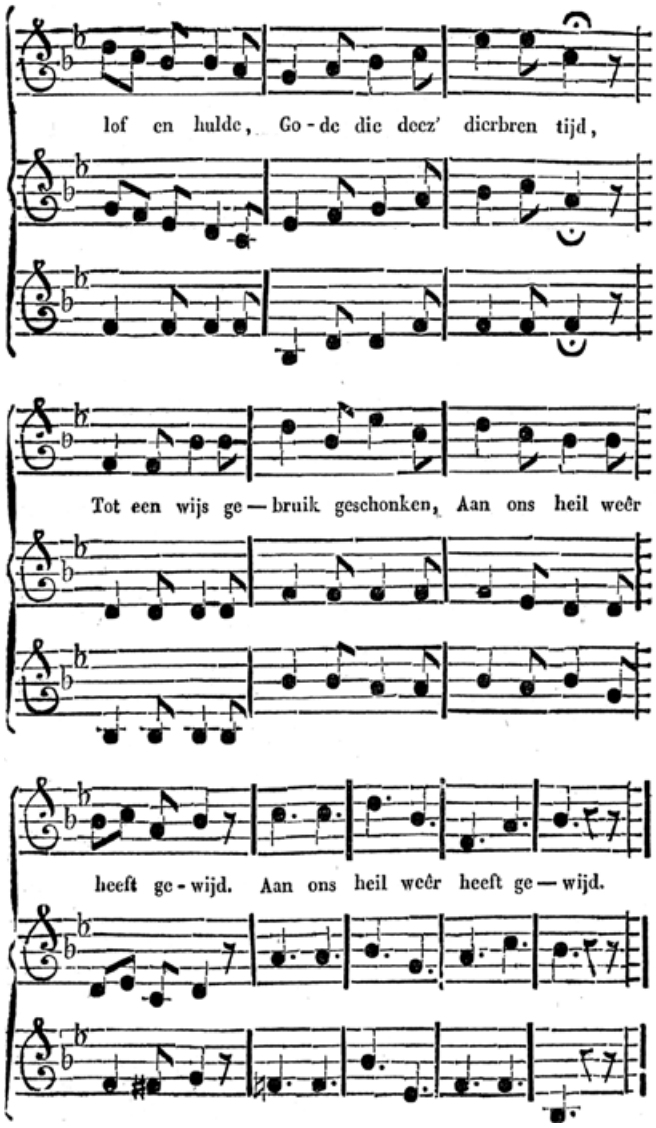

2.

Ja, wij mogen dankbaar juichen,
Daar ons jeugdig levens lot,
Op deez' aarde, zoo veel vreugde,
Smaakt in kinderlijk genot.
Moog' de tijd all snel ontvlieden,
Toch vergaan zijn vruchten niet:
Kundigheên en wijsheid gâren,
Zijn de gaven, die hij biedt.

3.

Dank zij u, ô waarde Mentor!
Die den geest met wijsheid tooit,
En in 't jeugdig hart de zaden,
Van de reinste deugden strooit;
Bovenal wordt door u ‘liefde,’
Voor God, diep ons ingeplant,
Voor onz' ouders, onze naasten,
En voor 't dierbaar vaderland.

4.

Komt dan, Makkers! vrij gezongen,
's Meesters raad op prijs gesteld,
En zoo vrolijk en tevreden,
Naar de speelplaats heen gesneld;
Dáár genieten wij de vreugde,
Die het ijvrig leeren beidt,
En na wel besteedde uren,
't Best genot ons toebereidt.

N°. V. Voor het Examen.

Vreug-de straalt uit on - ze blik - ken, Nu deez'
blij - de dag ons groet. Die het kin - der - heil ver-
hoo - gen, En de har - ten klop - pen doet.

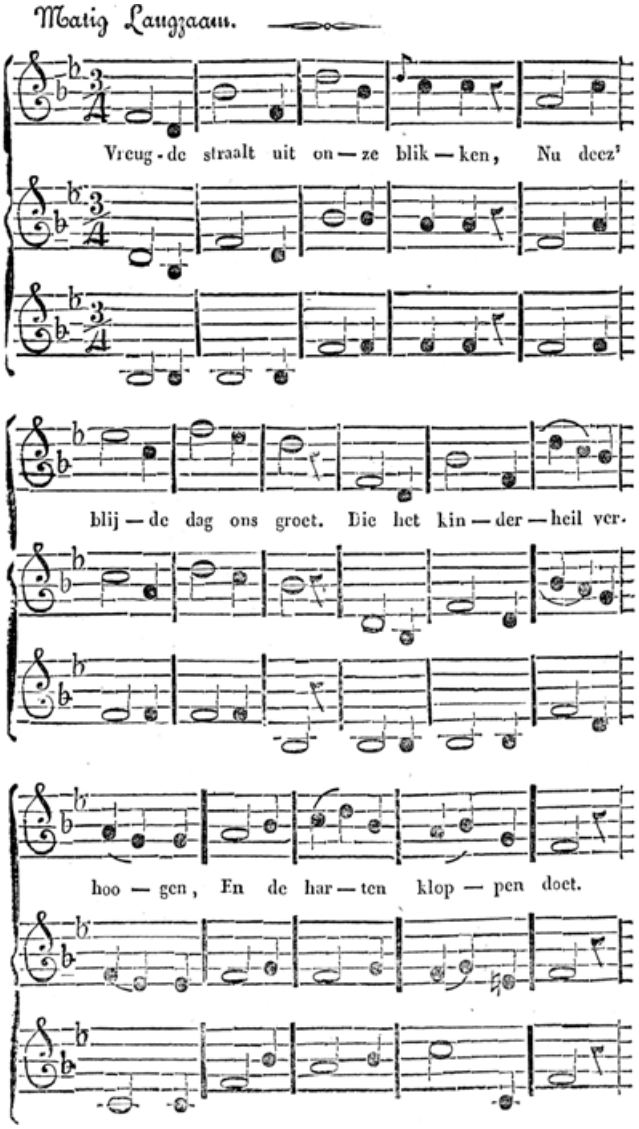

He - den zal dan ie - der too - nen, welk de
vrucht is van den tijd, Dien hij aan de we - ten-
schap - pen, Y - vrig steeds heeft toe - ge - wijd.

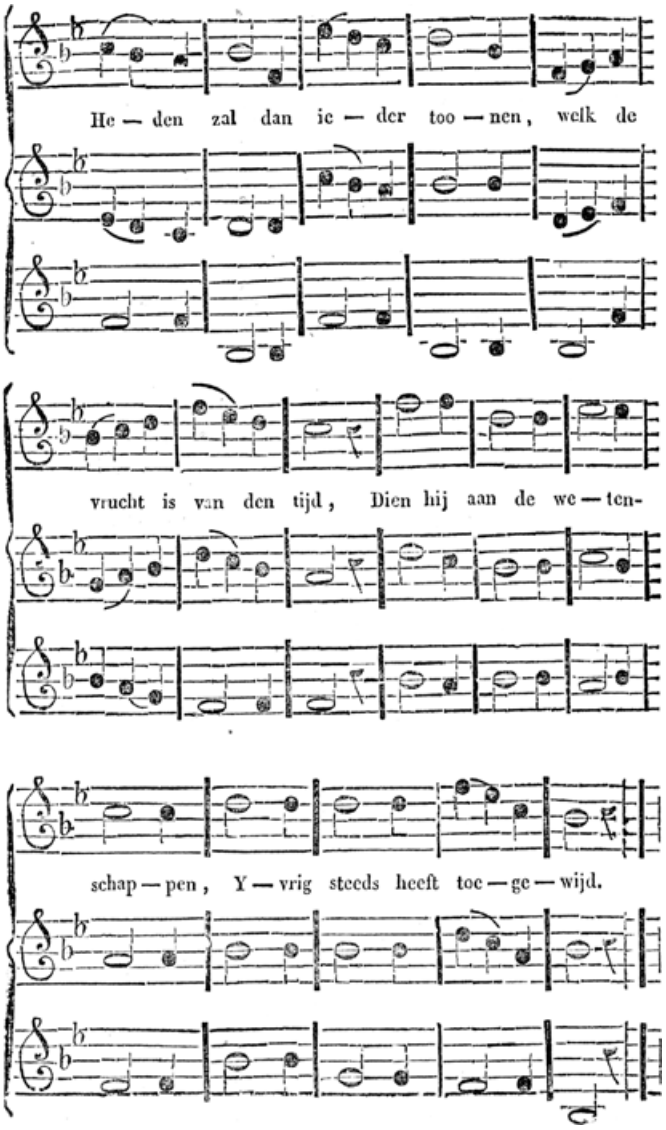

2.

Heden strooit men geur van bloemen,
Voor hem, die de deugd bemint,
En de vreugd zijns lente levens,
In het naarstig leeren vindt.
Hij, die in verloopen uren,
Nutte kennis heeft vergaârd,
Ziet zich ruim met achting kroonen,
Die de deugd aan braafheid paart.

3.

Heil dus elk, die met zijn stonden,
't Gansche jaar gewoekerd heeft,
En met zucht voor deugd en wijsheid,
Alzoo naar den eerprijs streeft!
Hij zal zich met roem beladen,
Die de meeste vlijt betoont,
En door kunde d'ed'le zorgen,
Zijner onderwijzers loont.

4.

Goede God! schenk Gij ons heden,
Dan vrijmoedigheid van geest,
Opdat wij door daden toonen,
Dat wij vlijtig zijn geweest.
Dan zien w'ons omkranst met bloemen,
Bloemen aan de vlijt gewijd,
Voor 't besteden en waarderen
Van deez' gouden lente tijd.

N°. VI. Na het Examen.

Nu weê 't loflied aange-heven, Vreug-de le - ve!
Vreugde le - ve! On - ze taak is af-ge-daan,
En deez' stonden, En deez' stonden, Aan ons jeugdig

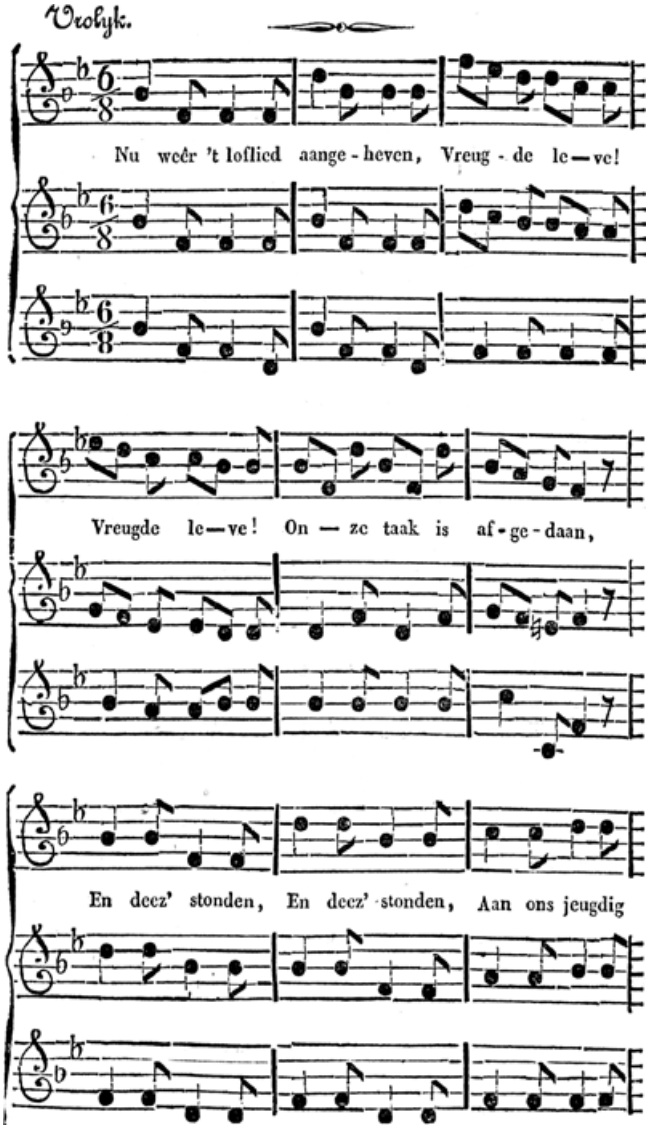

heil ver-bonden, Heb-ben ons met lof belaân.
Heb - ben ons met lof be - - laân.

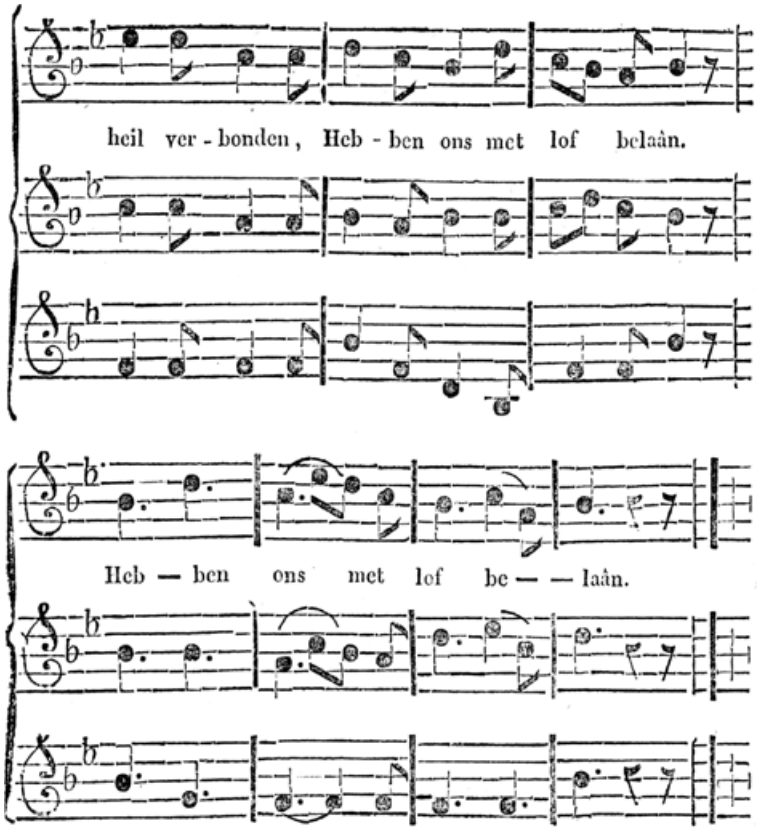

2.

Ieder toonde vorderingen,
En wou dingen,
Naar den prijs, die 't leeren kroont;
Mogt' elks pogen,
Hoe gering dan in vermogen,
Worden met die gift beloond.

3.

Nu blijft ieder hopend wachten,
En zal trachten,
Zoo die roem zijn leeren kroont,
Door zijn daden,
Hoe hij dan met lof beladen,
Zich dien eerprijs waardig toont.

4.

Zien wij dan ons vlijtig leeren,
Haast vereeren,
Komt dan, Makkers! Zingt verblijd;
Want wij dragen,
Welligt nog na weinig dagen,
D'eerkroon weg als 't loon der vlijt.

N°. VII. Voor de Prijs-Uitdeeling.

Wel - kom, wel - kom, vreug-de-feest! Dat ons
lee - ren loont, En de vruch - ten van den geest,
Met den lau - wer kroont. Wel - kom stond, waar

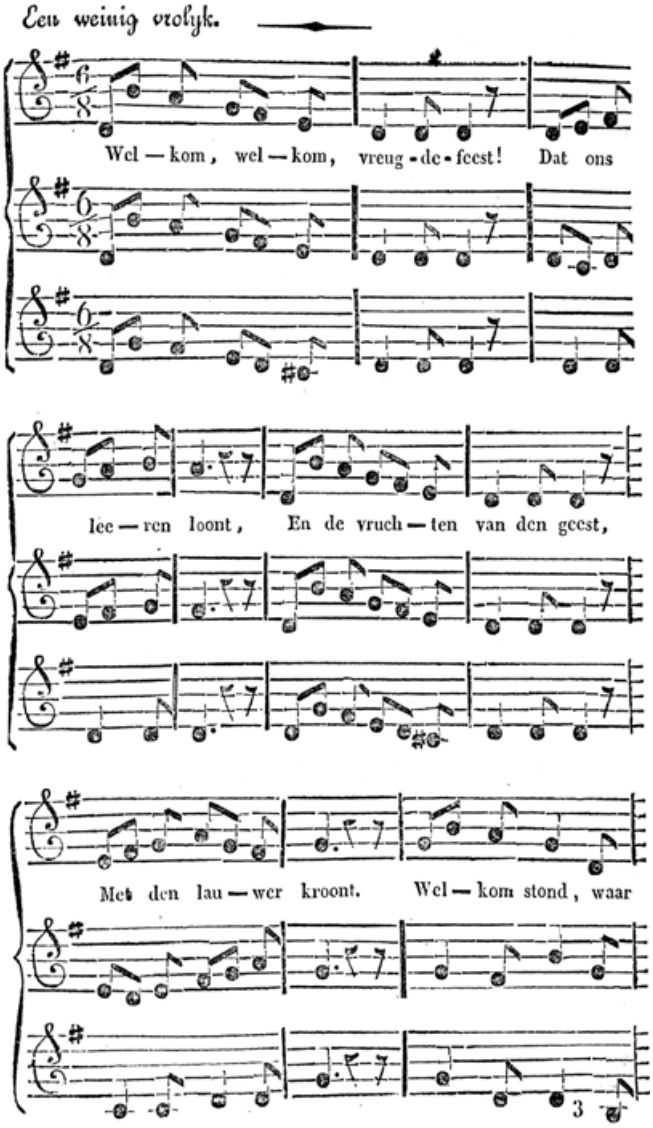

in de prijs, Die door vlijt be - haald.
't Hart ver-ed'lend on-der-wijs, Reeds met roem be-
straalt. Reeds met roem be - straalt.

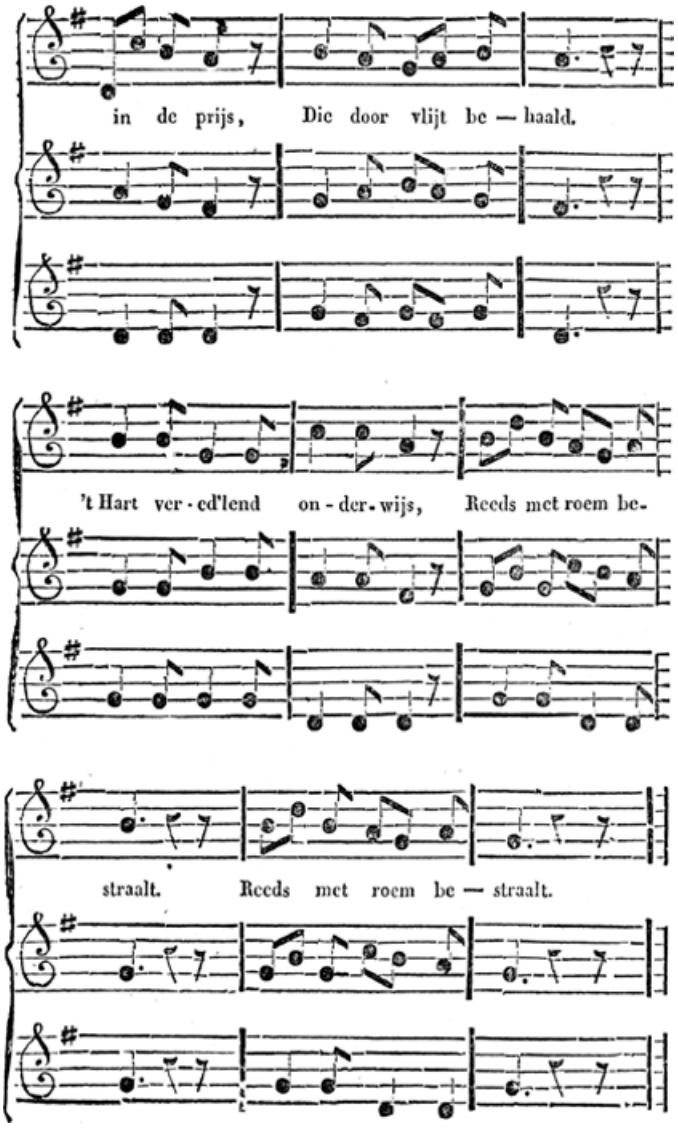

Rein en vro - lijk, Rein en vro - lijk,
Rein en vro-lijk klinkt ons lied, Nu de vlijt zich
kroonen ziet, Rein en vrolijk, Rein en vrolijk,

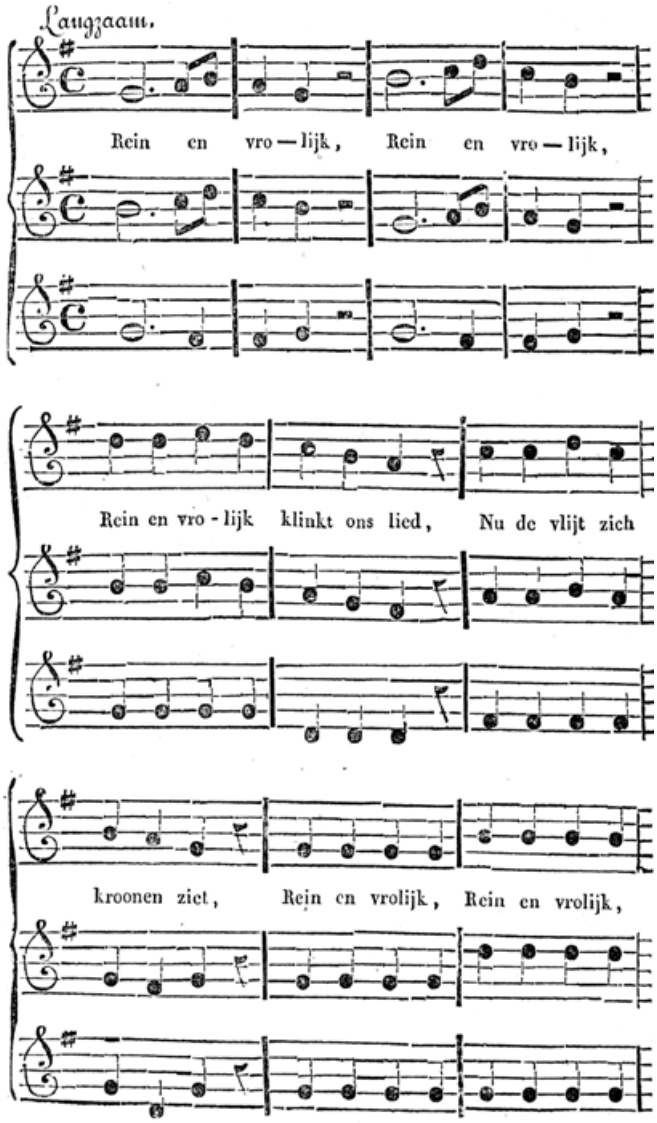

Rein en vro-lijk klinkt ons lied, Nu de vlijt zich kroo-nen ziet, zich kroo-nen ziet, zich kroo-nen ziet.

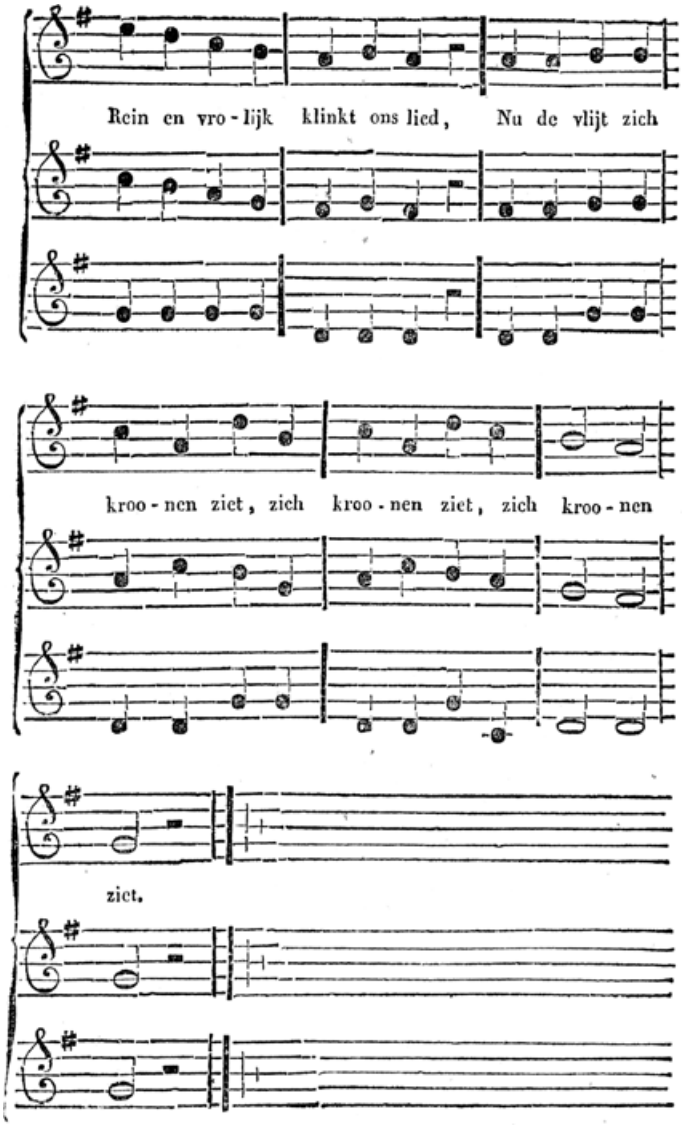

2.

Prijkt nu vrij om 't jeugdig hoofd,
Met den eerlaurier,
Als belooning uitgeloofd,
Ja, dit maakt ons fier!
Doch, een lauwer is het niet,
Neen: een eere-prijs,
Die en vlijt en deugd ons biedt,
Tot een gunst bewijs.

't Hart zingt vrolijk en voldaan,
Hulde wordt der vlijt gedaan.

3.

Zoo beloont de vlijt en deugd,
D'ed'len volgeling,
En schenkt aan het harte vreugd,
Elk in zijnen kring;
Makkers, 't doel dan van dien prijs,
Die haar hand u geeft,
Zij, dat gij ten dank bewijs,
Immer naar haar streeft.

Deugd! u zij, nu, en altijd,
Onze liefd' en lof gewijd.

N°. VIII. Na de Prijs-Uitdeeling.

Klinkt, too-nen! Klinkt in 't rond, klinkt,
too-nen! klinkt in 't rond, Op de-zen blij-den, Op
de-zen blij-den, Op de-zen blij-den stond. Wij

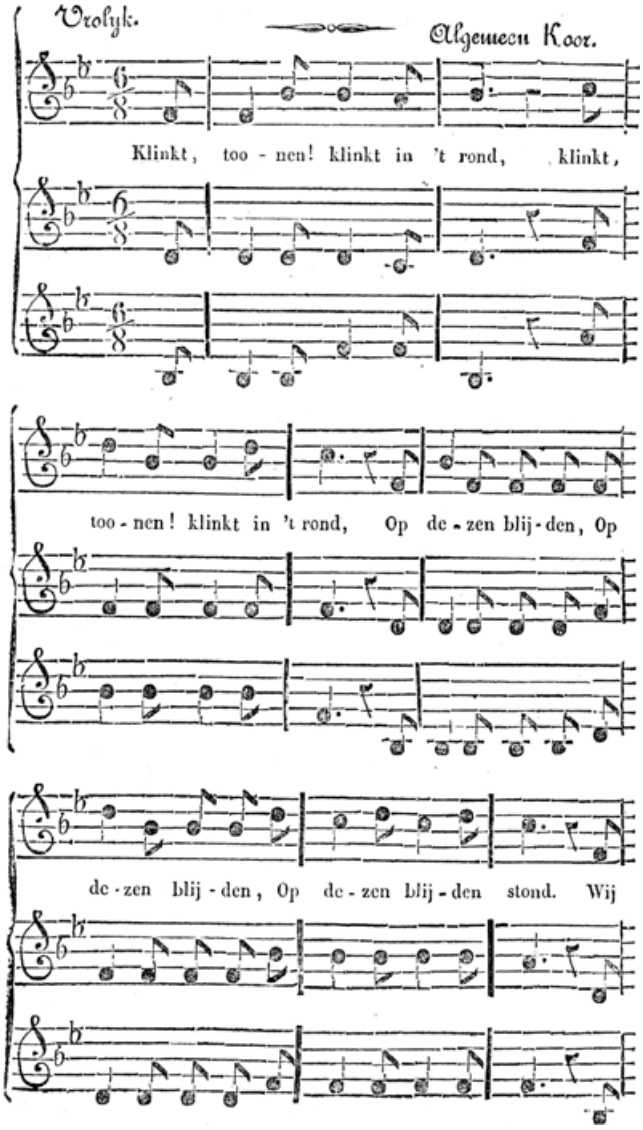

won-nen weêr een' prijs, Door vlijt, tot eer be-
wijs, Wij won-nen weêr een' prijs, Door vlijt, tot
eer-be-wijs. Eer - vol za - gen wij ons kroonen

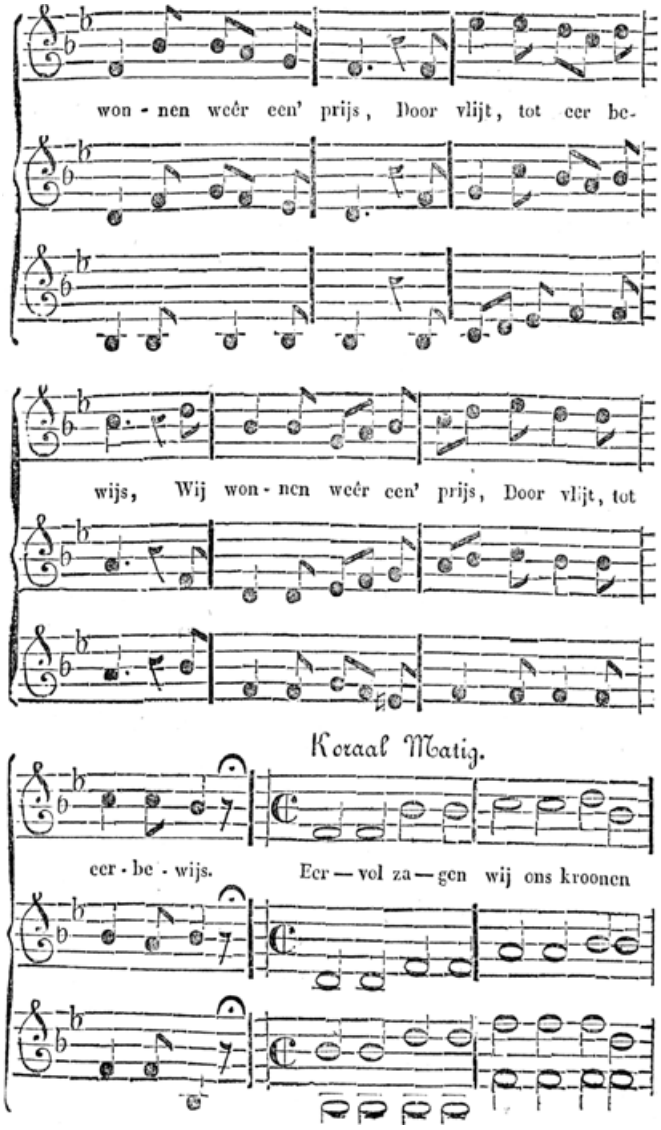

Met den prijs voor deugd en vlijt, Dank moet d'e-d'le
zor-gen loo-nen, Aan ons waar ge - luk ge - wijd.
Ble-ven wij steeds ij - vrig stre - ven, Naar de wijs-heid

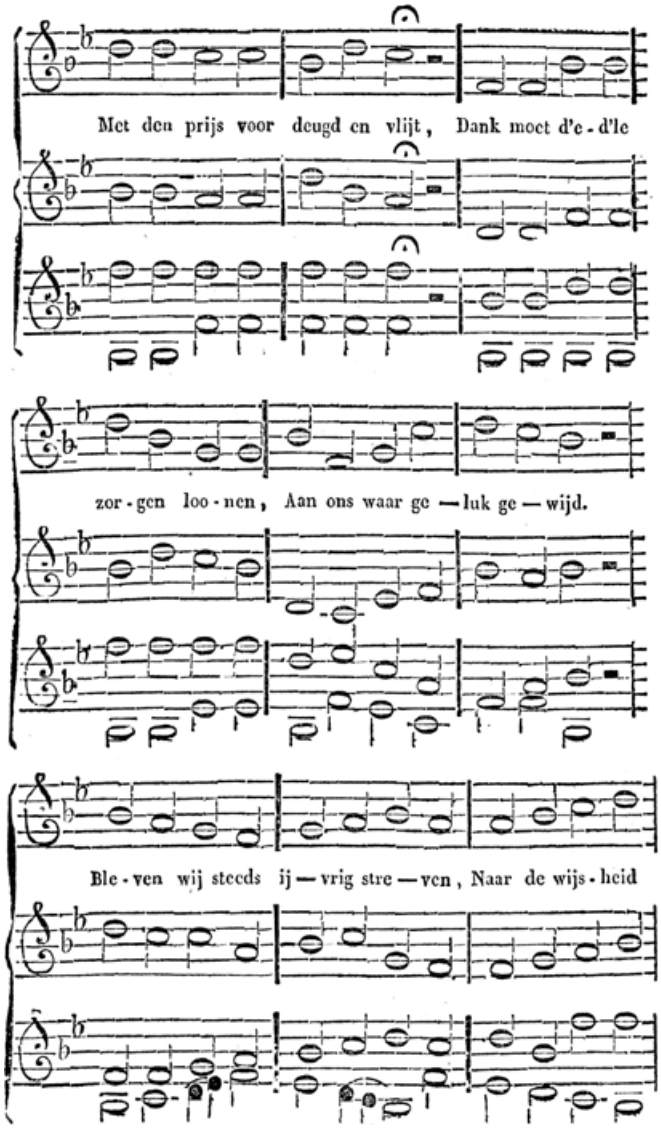

en de deugd. Bei - den blij-ven ons om - ge - ven,
Zij zijn 't sie - raad on - zer jeugd.
Daar voor zij ver - nieuwde vlijt, 't Schoolbe - stuur ten

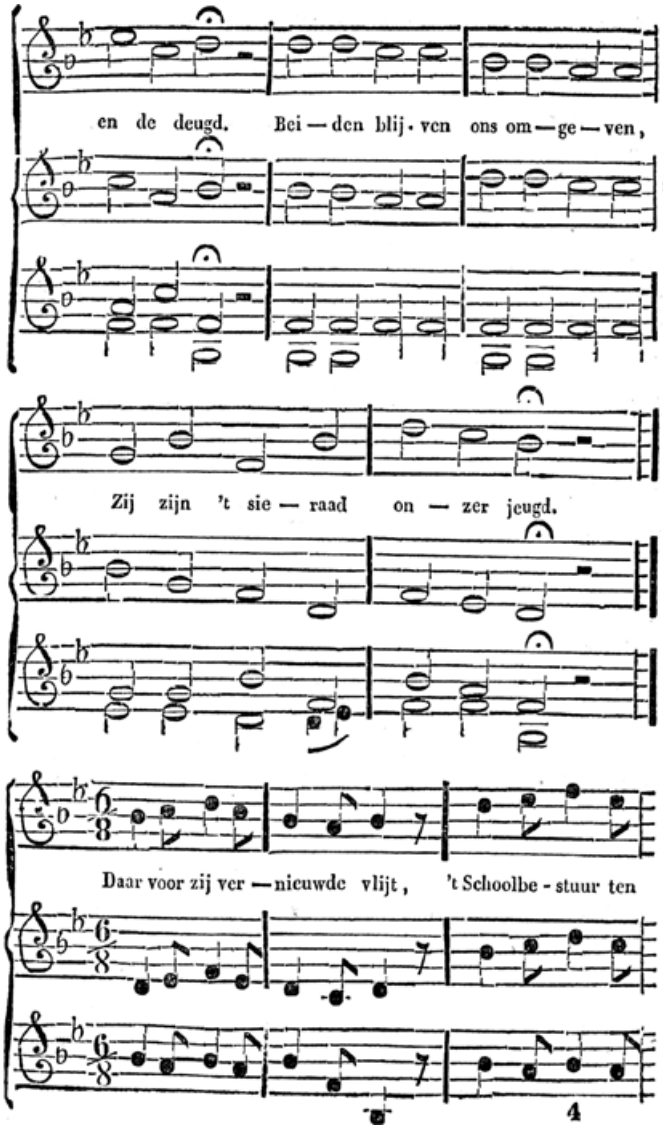

dank ge-wijd, Daar voor zij ver-nieuw-de vlijt,
't Schoolbestuur ten dank ge-wijd, Daar voor zij ver-
nieuw-de vlijt, 't Schoolbestuur ten dank ge-wijd,

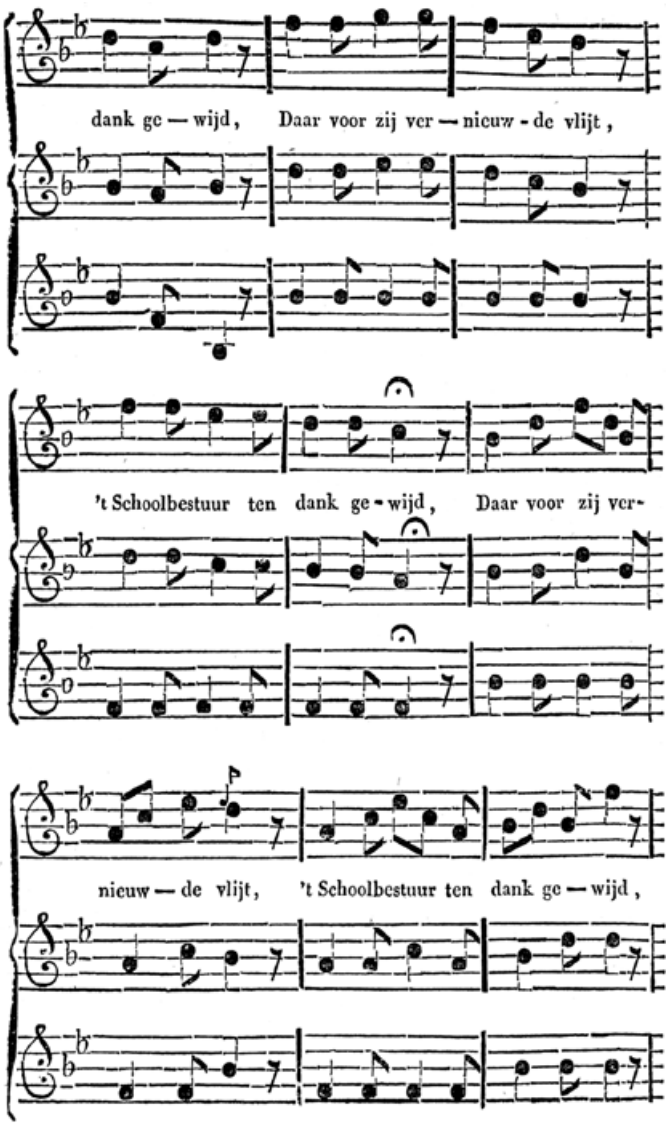

Daar voor zij ver-nieuwde vlijt, 't Schoolbestuur ten
dank ge-wijd. Za-gen wij ons ruim veree-ren,
Met een gul-den wijsheids-schat, O, die kan ons

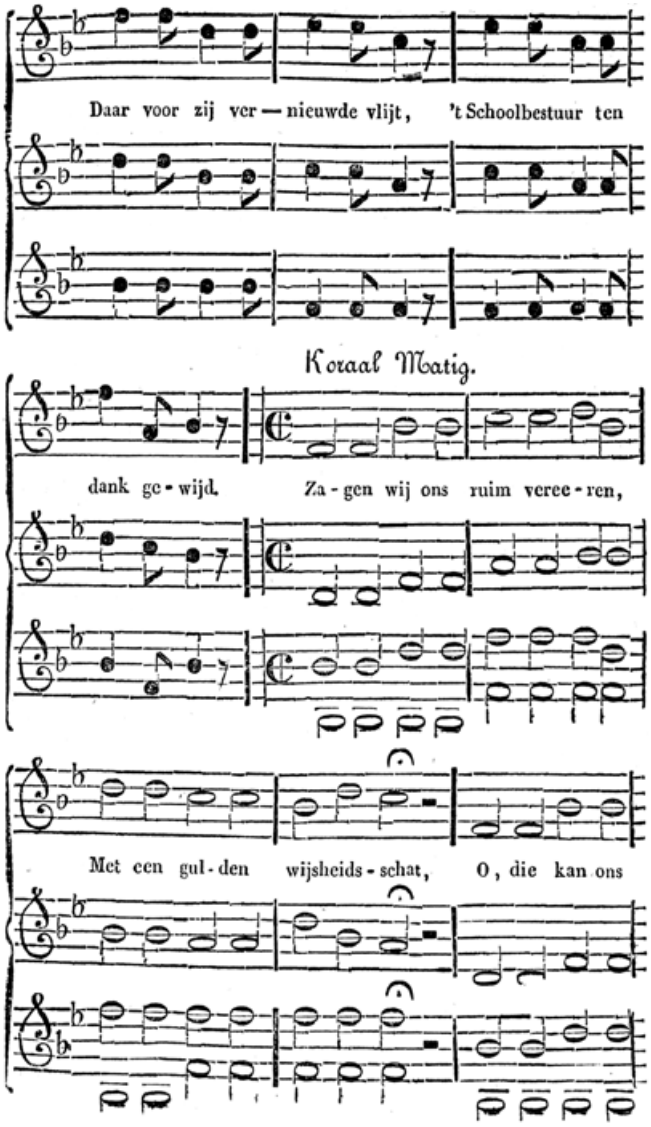

't hes-te leeren, Welk een heil de deugd be-vat.
Dat wij dan dien schat ge-bruiken, Door Gods hand ons
toe-ge-deeld, En voor-spoe-dig hier ont-lui-ken.

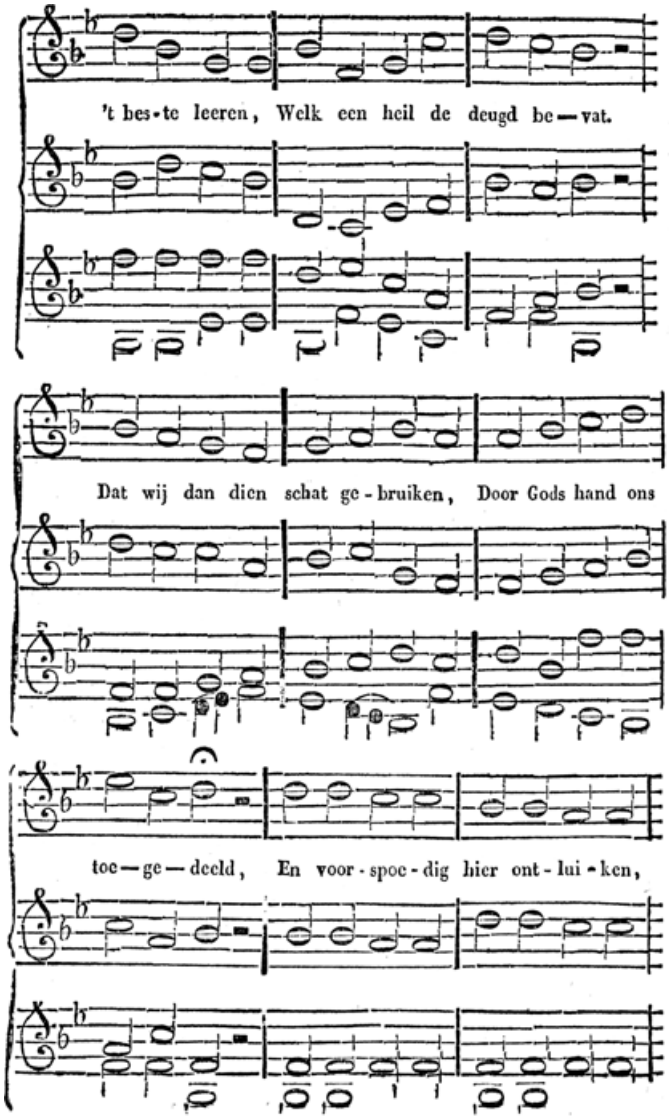

Naar het schoonste deugden-beeld. Wa-re wijsheid,
zui-vre vreugd, zijn de vruchten van de deugd,
Wa-re wijsheid zui-vre vreugd, Zijn de vruchten

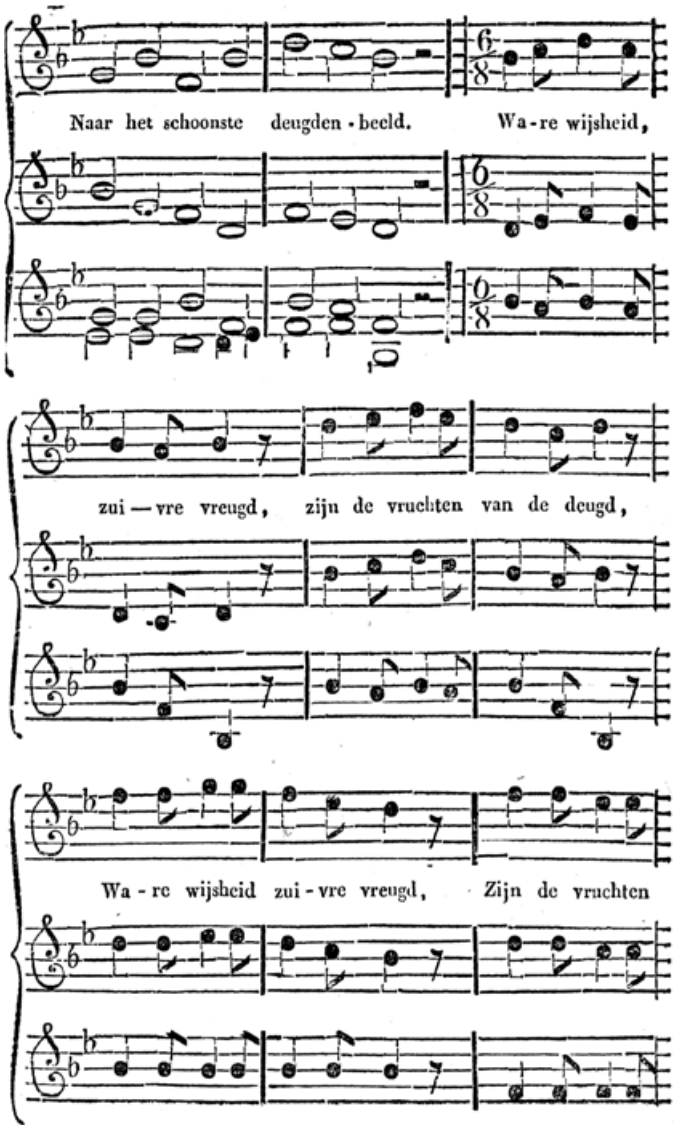

van de deugd, Wa-re wijs-heid, zui-vre vreugd,
Zijn de vruchten van de deugd, Wa-re wijs-heid,
zui-vre vreugd, Zijn de vruchten van de deugd.

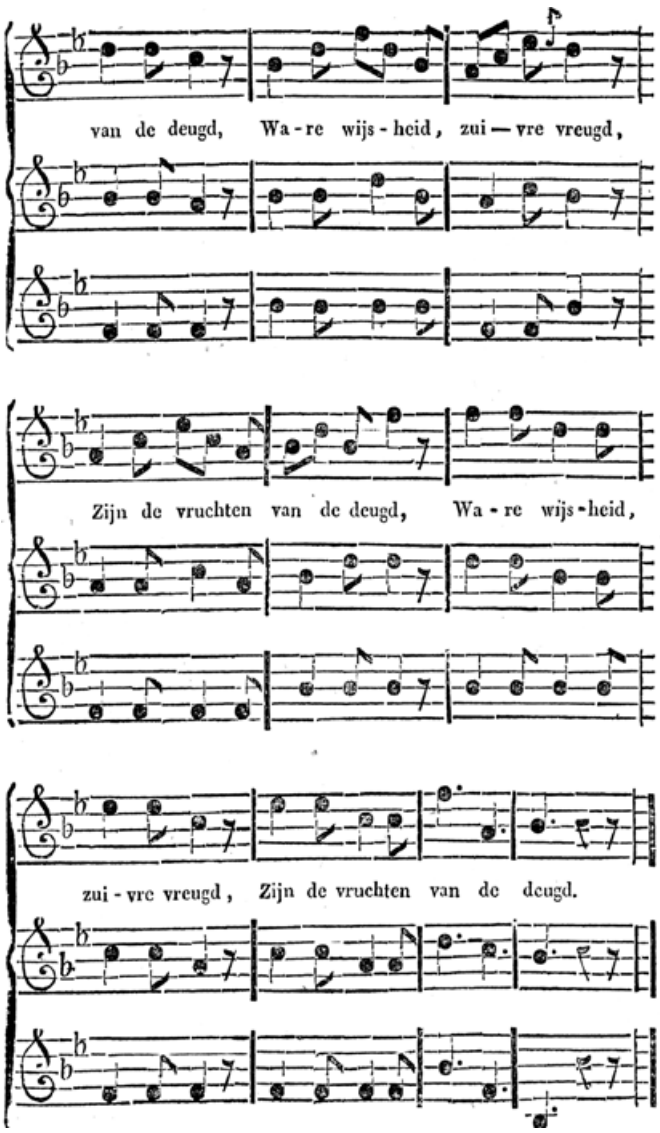

Dat geen roem dan hoog-moed teel', Ned'righeid blijv'
steeds ons deel. Neen! Die lof ruim geschonken,
Moet het hart voor deugd ont-von--ken.
Komt, dan ver-eend, En wel-ge-meend, Het
pad der deugd be-tre-den; Zoo voer' deez' aard, Ons

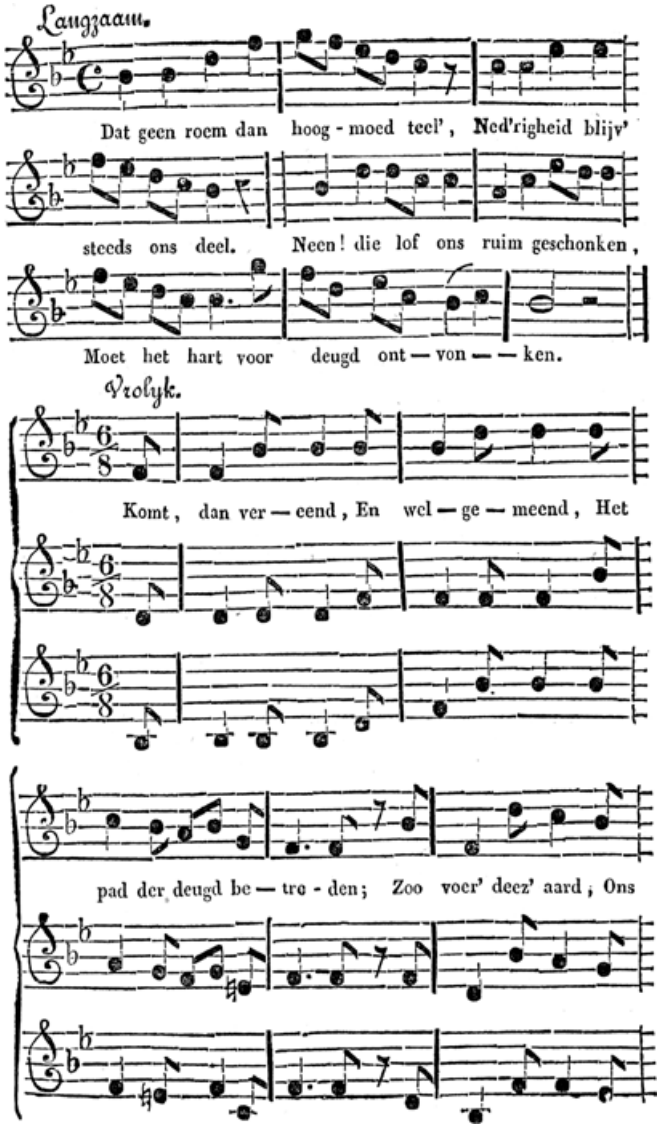

he-mel-waart, Bij God, bij God, bij
God in 't za-lig E---den.

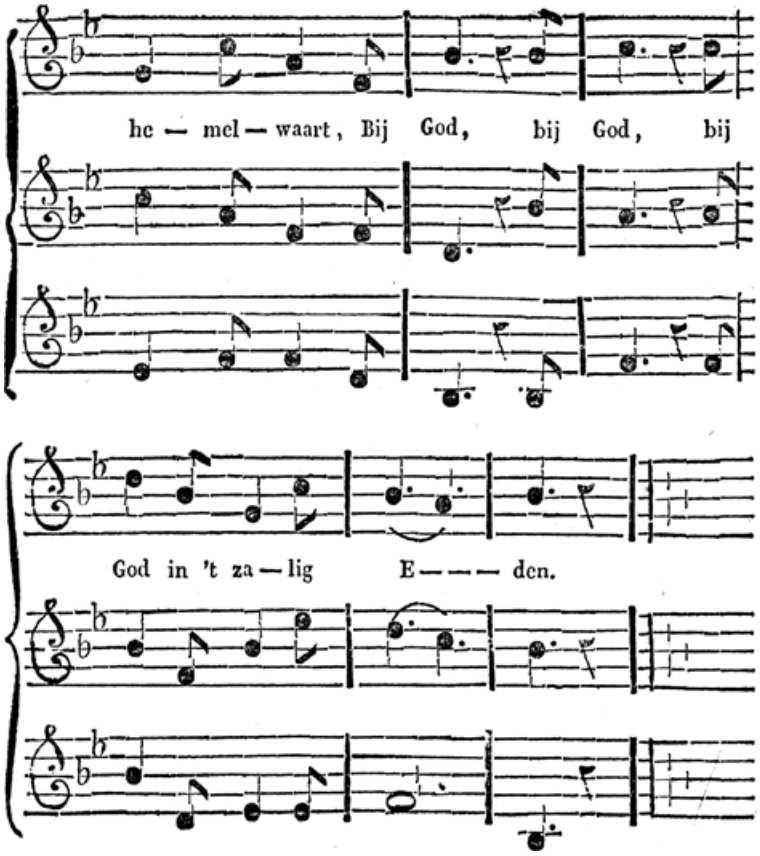

N°. IX. Bij het Verlaten der School.

'k Moet deez' plaats ver-la-ten, Waar mijn teed're jeugd,
Schuld'loos is ge-sle-ten, In veel rein ge-neugt'.
Mogt ik door de les-sen, Hier door mij ge-hoord,

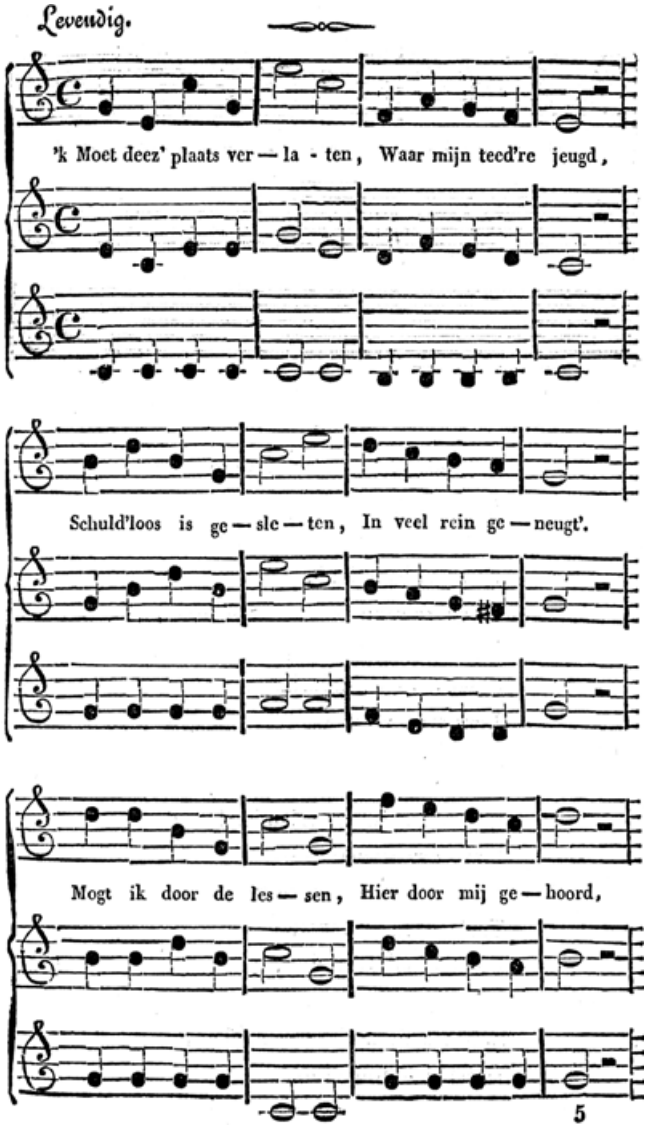

Tot een deugdzaam le-ven, Blijven aan-ge-spoord.

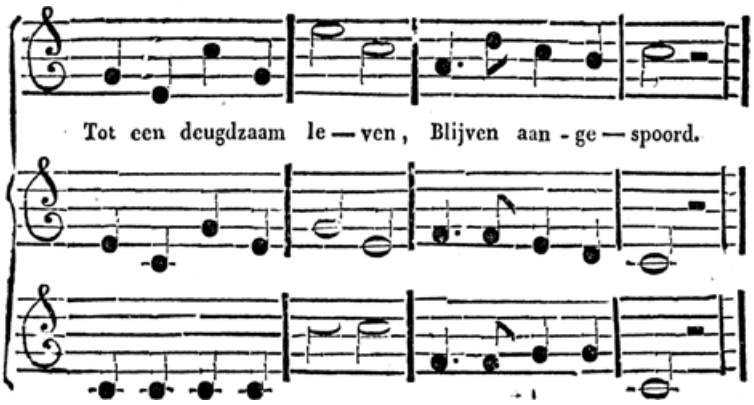

2.

'k Dank u, vriend en vader!
Gij weest mij het pad,
Dat, om vreugd te smaken,
Ik te volgen had;
Doch schoon 'k mij verwijder',
Klopt altijd als nu,
Steeds mijn kinderharte
Liefdevol voor U.

3.

Gij, mijn' jonge vrienden!
Blijft der deugd getrouw,
't Volgen van haar lessen,
Teelt geen naberouw.
Leeft altijd tevreden,
Vrolijk onderling,
Zoo wordt g' als uw makker,
Haast een jongeling.

N°. X. Morgenlied.

Wij lo-ven in dit morgen-uur, U goe-de
Schepper der na-tuur! Nu Gij ons vrolijk doet ont-
waken; Uw hand be-hoed-de ons deez' nacht, Uw

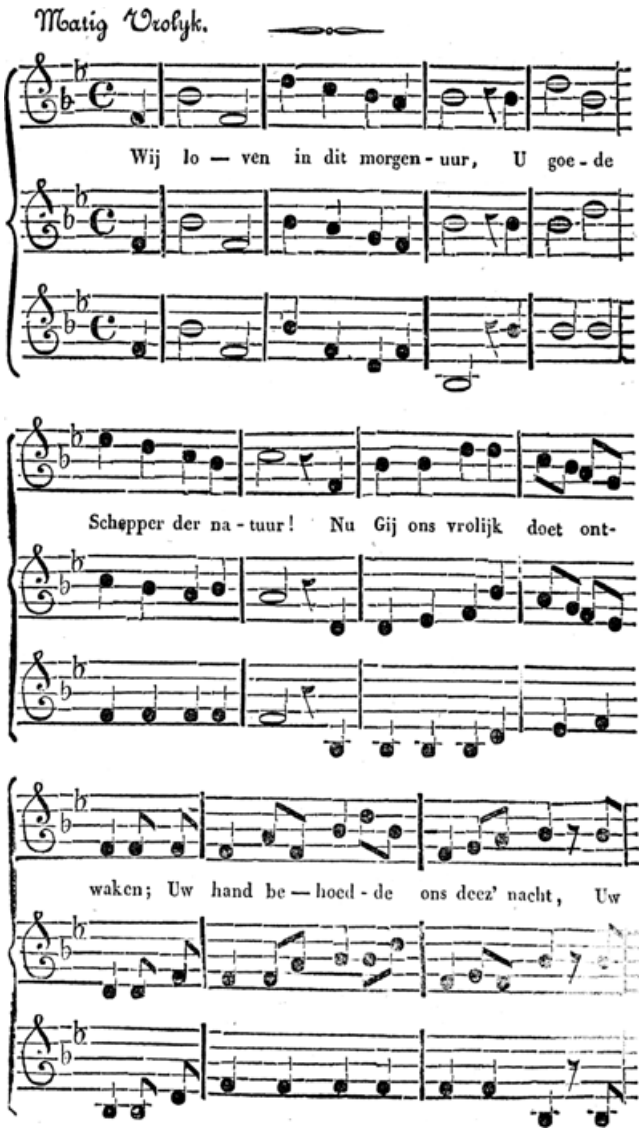

lief-de schonk ons nieu-we kracht: Hoe zoudt G'ô Vader
't beter maken? Hoe zoudt G'ô Vader 't beter ma-ken.

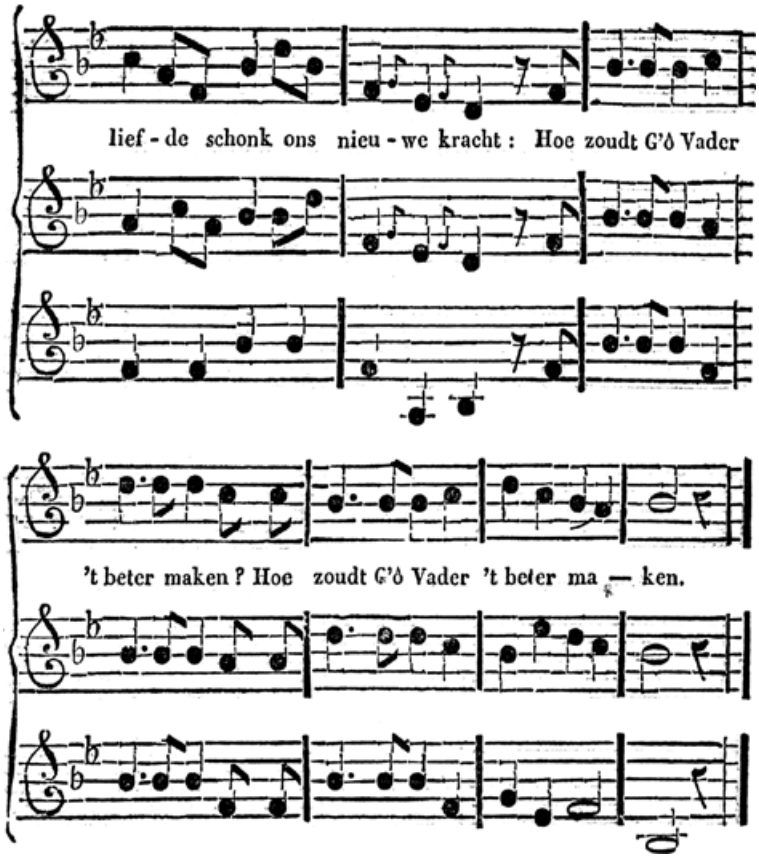

2.

Regt dankbaar is ons kinderhart,
't Smaakt ware vreugd en kent geen smart,
Als 't U, ô Schepper! slechts blijft vreezen;
Gij zorgt voor bloem, en plant en kruid,
Uw liefde blinkt in alles uit:
Wil steeds zoo onze Vader wezen.

3.

Verhoor, ô God! dit kinderlied,
't Welk U ons dankbaar harte biedt,
Wij smeeken U, blijf ons geleiden;
Houd ons op 't reine pad der deugd,
Dit schenkt de beste levensvreugd,
Die wij van uwe hand verbeiden.

4.

Verlicht ons kinderlijk verstand;
Vorm Gij ons hart voor ed'ler stand;
Leer ons steeds naar uw wil te leven;
Dan zijn wij heden wel te moê,
En sluiten vrolijk d'oogen toe,
Als w'ons ter ruste weêr begeven.

N°. XI. Avondlied.

De zon zinkt in het wes-ten neêr, De
maan schijnt aan den he-mel weêr, En d'a-vond-
stond ge-naakt. Komt, Broeders! Heft een'

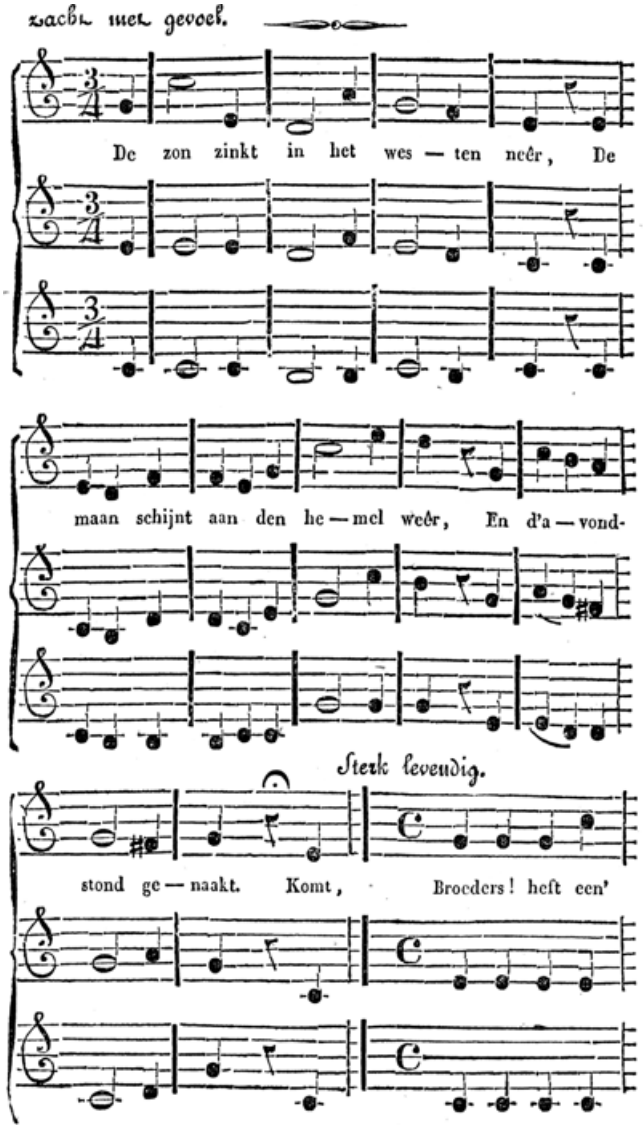

lof-zang aan, En laat uw toon ten he-mel gaan, Naar
God, die voor ons waakt, Naar God, die voor ons waakt.

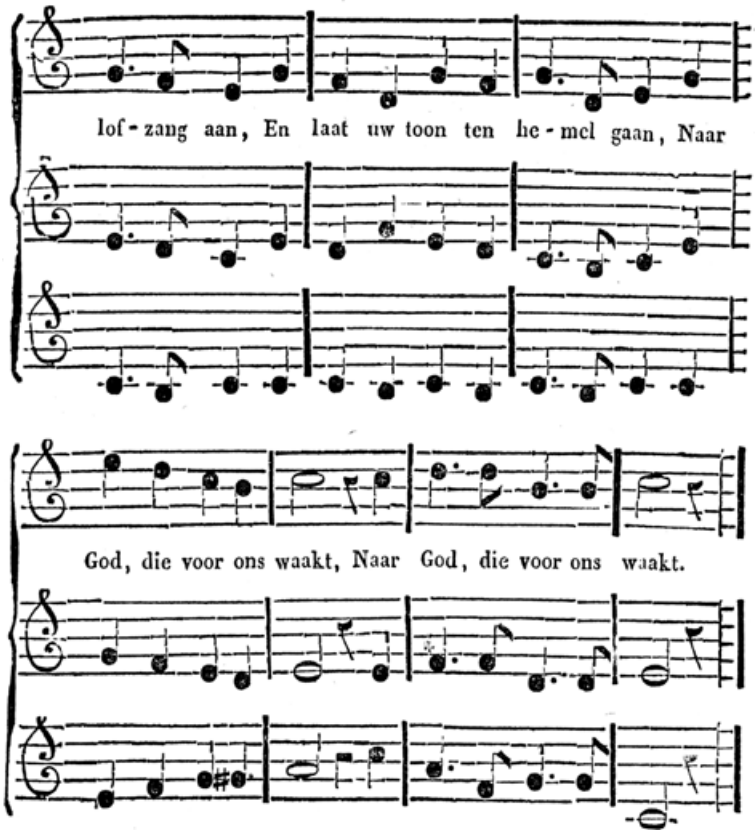

2.

Ja, in dit plegtig avonduur,
Nu alles rust in de natuur,
  Buigt onze knie zich neêr;
W'ontsluiten vrolijk hart en mond,
En dankend klinkt ons lied in 't rond,
  Tot lof van U, ô Heer!

3.

Dan ach, een traan vloeit uit ons oog,
Ons hart heft bevend zich omhoog,
  En smeekt: vergeef ons, Heer!
Wij dwaalden vaak weêr van het pad,
Dat ons uw' liefd' ontsloten had,
  En volgden U niet meer.

4.

Uw vaderhand, die 'tal geleidt,
En zeg'nend zich alom verbreidt,
  Heeft ons gelaafd, gevoed;
't Verstand werd weder opgeklaard,
Doch 't hart bleef niet voor kwaad bewaard,
  Dit kwelt ons jong gemoed.

5.

Vergeef dit, weldoend Opperheer!
En schenk ons uwe liefde weêr,
  Houd ons op 't pad der deugd;
De ondeugd waar de ziel voor gruwt,
Word' meer en meer door ons geschuwd,
  Zij teelt slechts valsche vreugd.

6.

Dat zoo, ô God in dezen nacht,
Waar in de rust ons tegen lacht,
  G'aan ons Uw zorg bewijst;
Dan legt ons hoofd zich vrolijk neêr,
En beidt het lieve zonlicht weêr,
  Dat uit de oostkim rijst.

N°. XII. Aan God.

Tot U, wijs en liefd'rijk God! Tot U, wijs en liefd'rijk
God! Klimt de lof - toon on - zer har - ten,
Gij schenkt troost in bit - t're smar - ten, Hal - lé-
Hal-lé - lu jah!

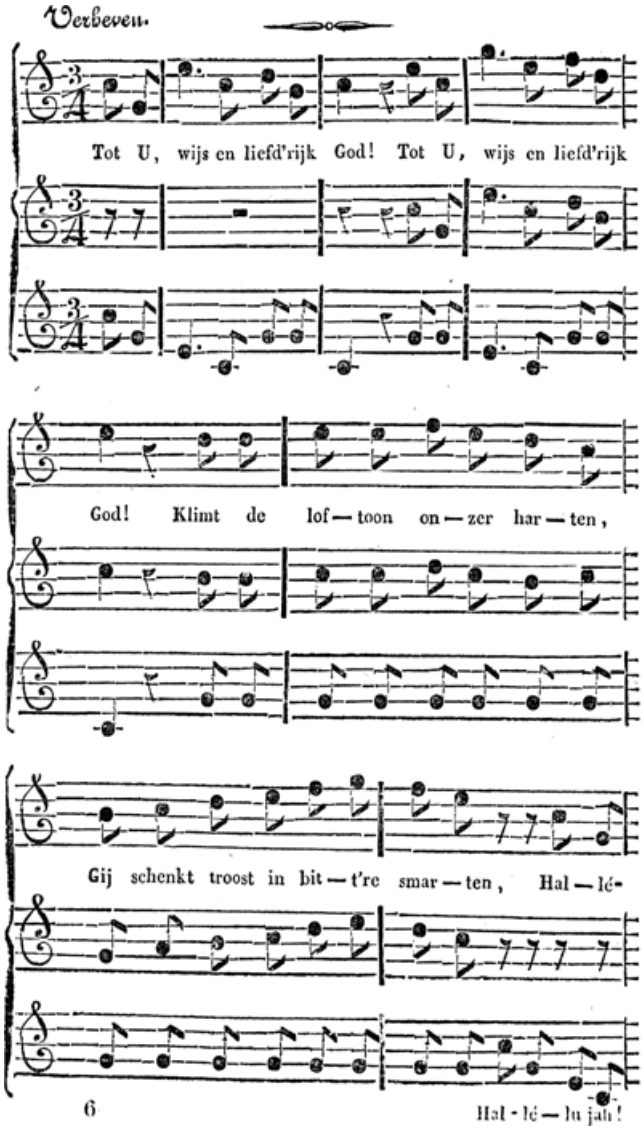

lu - jah! Hal - lé - lu-jah! Gij be - stuurt ge-heel ons
Hallélujah! Hal-lé - lu-jah, Gij
lot. Gij be - stuurt ge-heel ons lot.

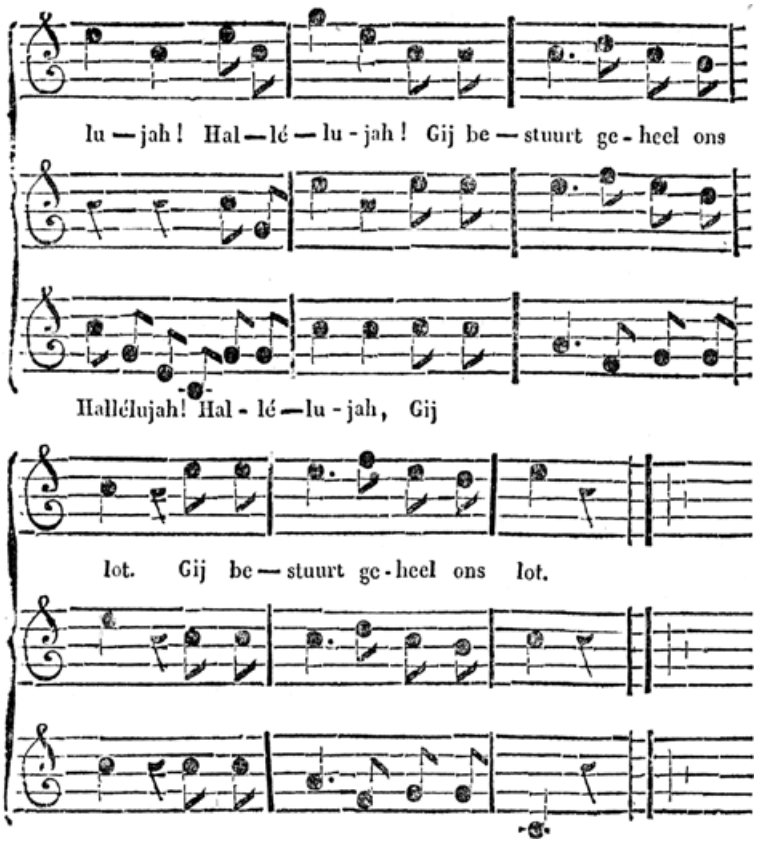

2.

Slaat uw vaderhand met smart,
Uit die smart, kiemt weêr de vreugde,
Die eerst 't jeugdig hart verheugde;
Hallélujah! Hallélujah!
Gij schenkt balsem voor het hart.

3.

Gij blijft eeuwig die gij zijt,
Wat ook wiss'le en verkeere,
Of de mensch tot stof verteere;
Hallelujah! Hallélujah!
Alles blijft aan U gewijd!

4.

Hoe ook hier ons leven vliet',
't Zij wij louter vreugde smaken,
Of de smart ons mogt genaken,
Hallélujah! Hallélujah!
Gij, ô God! verlaat ons niet.

5.

Ook ons hart in U verheugd,
Blijv' uw liefde trouw waarderen,
En uw wetten ned'rig eeren;
Hallélujah! Hallélujah!
Ja, dit schenkt de reinste vreugd.

6.

Dat elk dan uw liefd' erlang',
En ons hart U blijve vreezen,
Zoo zij, goeddoend Opperwezen,
't Hallélujah! 't Hallélujah!
Nu, en steeds ons lofgezang!

[Deel 2]

Berigt.

Door het goed vertier, dat aan het eerste stukje dezer Schoolliederen is te beurt gevallen, was ik voornemens, hetzelve spoedig door dit 2e stukje te laten volgen; doch omstandigheden, welke tot de uitgave in geen belrekking staan, zijn oorzaak van het lang uitblijven, ofschoon hetzelve sedert lang bij mij voor de pers gereed lag.

Dat het nu evenwel een gunstig onthaal moge genieten, en tevens eenig nut onder de jeugd moge stichten, is de hartelijke wensch van

DEN UITGEVER.

N°. I. De Tijd der Jeugd.

Al 't goud uit de mijnen, Hoe heerlijk 't moog' schijnen, Is niet zoo veel waard, Als die tijd van 't leven, Der jongheid ge-ge-ven, Tot vorming op

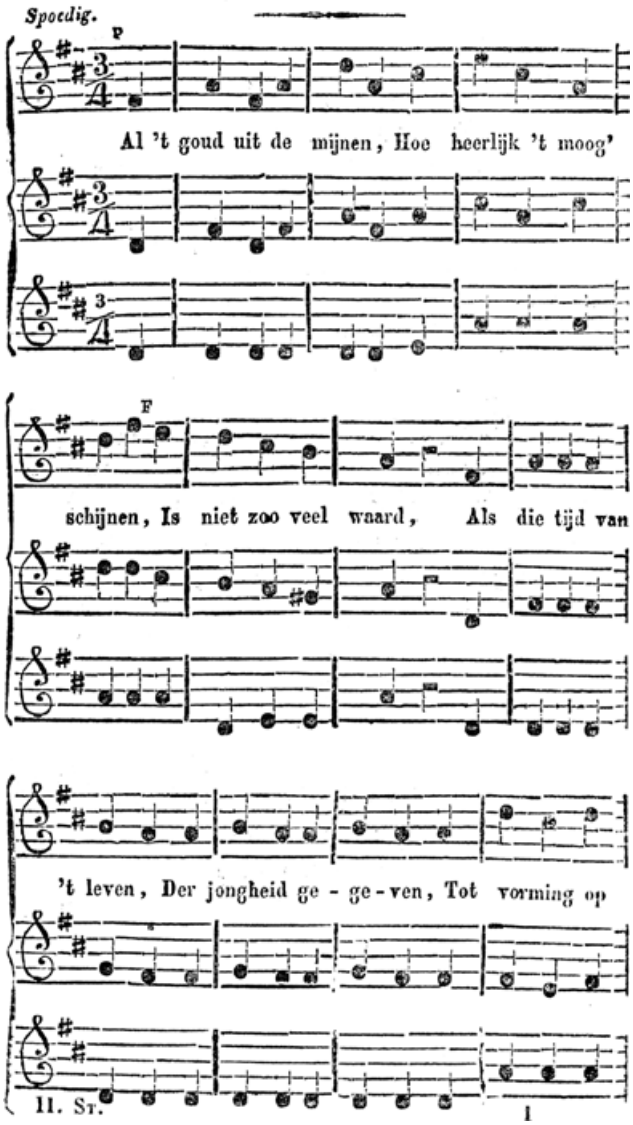

aard? Tot vorming op aard?

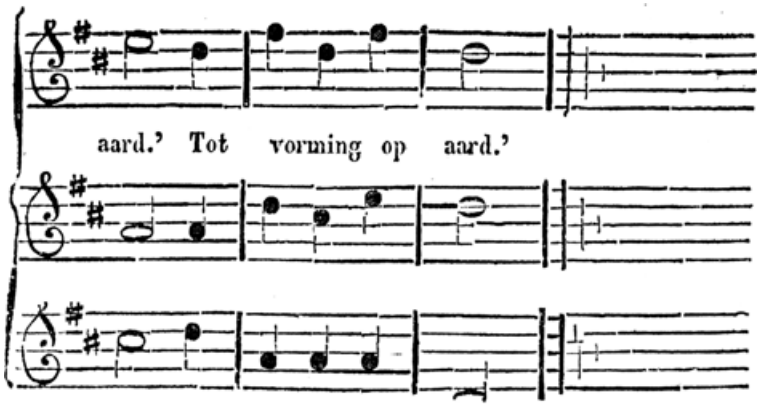

2.

Die zaaitijd des levens,
Sticht nut, en baart tevens,
Een vreugd, die steeds groeit;
Als vrucht schenkt hij wijsheid,
Die mede in grijsheid,
Nog schitterend bloeit,

3.

O jeugd! denkt de uren,
Die zoo kort slechts duren,
Zijn alles mij waard;
Daar moet ik in leeren,
De deugd te begeeren:
't Geluk dezer aard.

4.

Blijf dien tijd waarderen,
't Verstand steeds vermeêren,
Dat God u hier schenkt;
Gaar schatten voor boven,
Zoo moogt gij Hem loven,
Als 't doodsuur u wenkt,

N°. II. Kinder-Pligten.

Als wij onze pligten doen, En den geest met
kennis voên, Lacht de vreugd op 's wereldsbaan,
Ons door 't gansche leven aan. Lacht de vreugd op

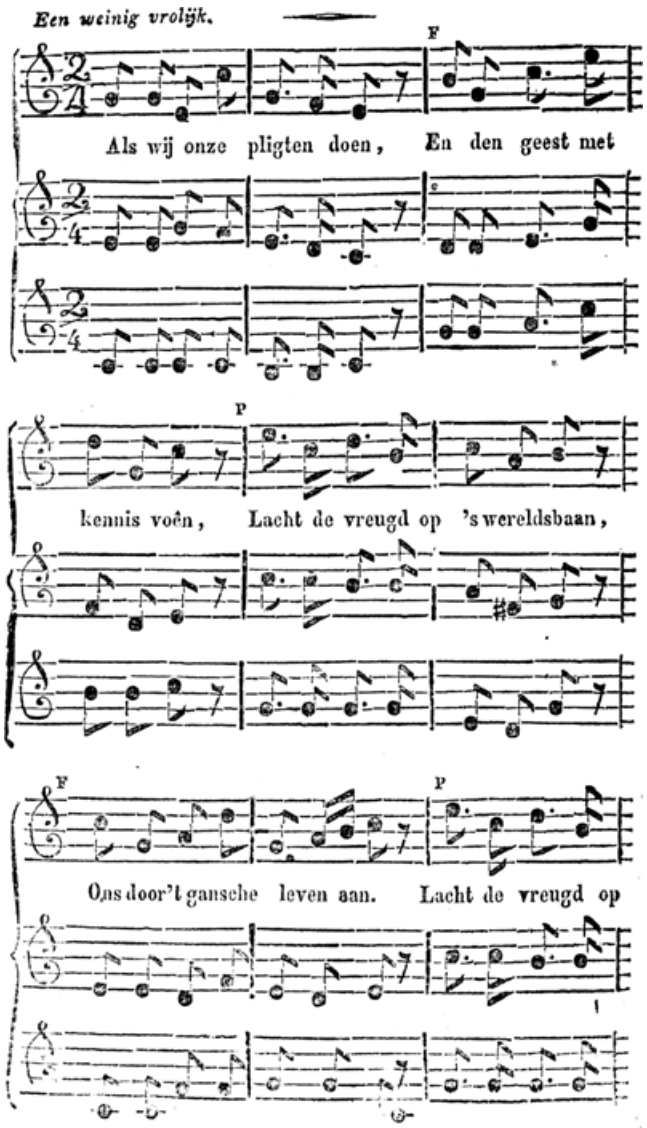

's wereldsbaan, Ons door 't gan-sche leve aan.

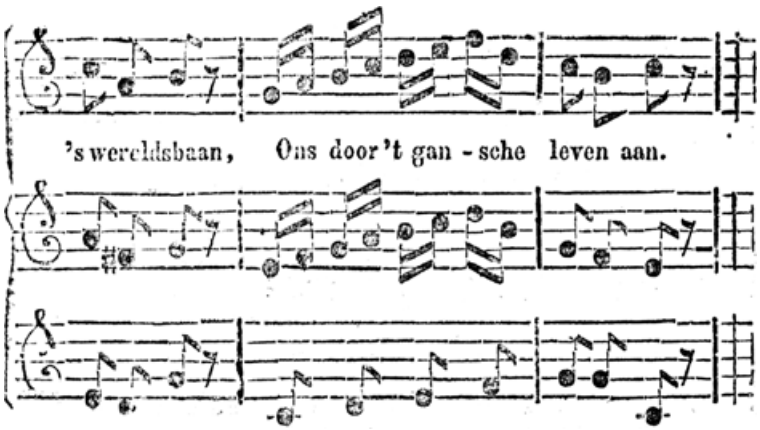

2.

Streelt die vreugde ons gemoed;
Maakt zij 't jeugdig leven zoet,
Spoort zij tot de deugd ook aan,
Komt dan! onzen pligt gedaan.

3.

Bij 't ontwikk'len van verstand,
Zij dan deugd in 't hart geplant;
Want verstand met deugd gepaard;
Telen rein geluk op aard'.

4.

Voor hen, die door les en daân,
Ons op 't pad der deugd doen gaan
Kloppe ook ons jong gemoed,
Met een eed'len liefde-gloed.

5.

't Ligchaam worde rein bewaard,
Voor al 't geen ons smarte baart,
Achten wij dit als een schat,
Dat een eed'le ziel bevat.

6.

Vreugd met vriendschap steeds gepaard,
Zij het doel waar 't oog op staart;
Want door beide hier geleid,
Smaken wij tevredenheid.

7.

Eeren wij den goeden God,
Dien beschikker van ons lot;
Hij, die schutsheer onzer jeugd,
Hij, schenk' ons die levensvreugd!

N°. III. Kinder-Bede.

Goede Va-der! Die daar boven, In den hoogen
hemel woont, En van daar met Uwen zegen, Mild'lijk uwe
kind'ren loont; Ik, één dier mil-lioenenscheps'len,

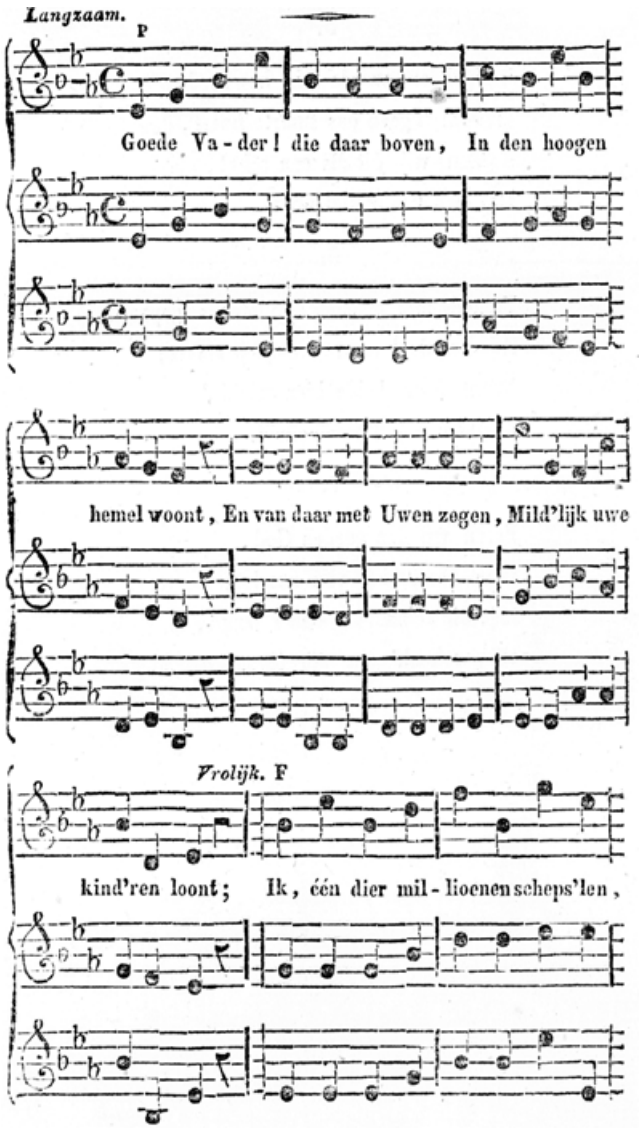

Die Gij liefd'rijk on-derhodt, Nader met mijn
kinderbede, U, op wien mijn hart betrouwt.

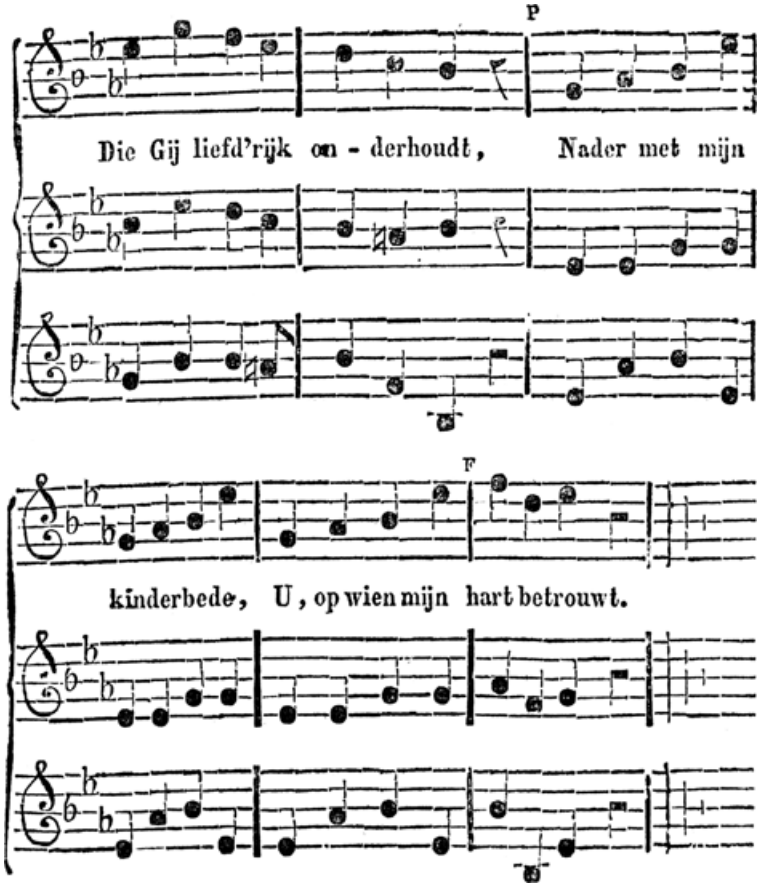

2.

Zegen hen wier dierb're zorgen,
Aan mijn teed're jeugd besteed,
Mij een leven reeds doen smaken,
Dat nog van geen kommer weet;
Door wier lessen en wier voorbeeld,
't Hart voor eed'le deugd ontgloeit,
En ik als een jeugdig plantje,
Voor een hooger leven groeit.

3.

Goede Vader! dat dit leven,
Dan als 't lief'lijk roosje prijk',
En wijf ik voor de aard' ontkieme,
Mij steeds vorme voor uw rijk.
Hoed mij daarom, lieve Vader!
Als 't aanlokkend kwaad mij vleit,
En geheel nog onervaren.
Mij zijn valsche strikken spreidt,

4.

Och! dat ik uw lessen volge,
En steeds wand'le tot uw eer;
Nooit uw liefde-zorg miskenne,
Of mij tot het kwaad verneêr.
Neen, die lessen mij gegeven,
Blijven mij den duursten schat,
Die, bij al 't genot der aarde,
't Beste heil in zich bevat.

5.

Goede God! verhoor deez' bede,
Die mijn jeugdig hart U wijdt;
Zoo zij deugd het meeste streven,
In dien lieven lente-tijd.
En mijn leven zal dan vloeijen,
En gelijk zijn als een vloed,
Die, dan effen, dan weêr golvend,
Vrolijk naar zijn einde spoedt. -

N°. IV. Het Ouderlievende Kind.

'k Moet mijn Ouders ee-ren, Hunne zorg waar-
de-ren, In mijn teed're jeugd; door 't steeds ver-
rig-ten, Mijner kinder-pligten, 't Geen hen

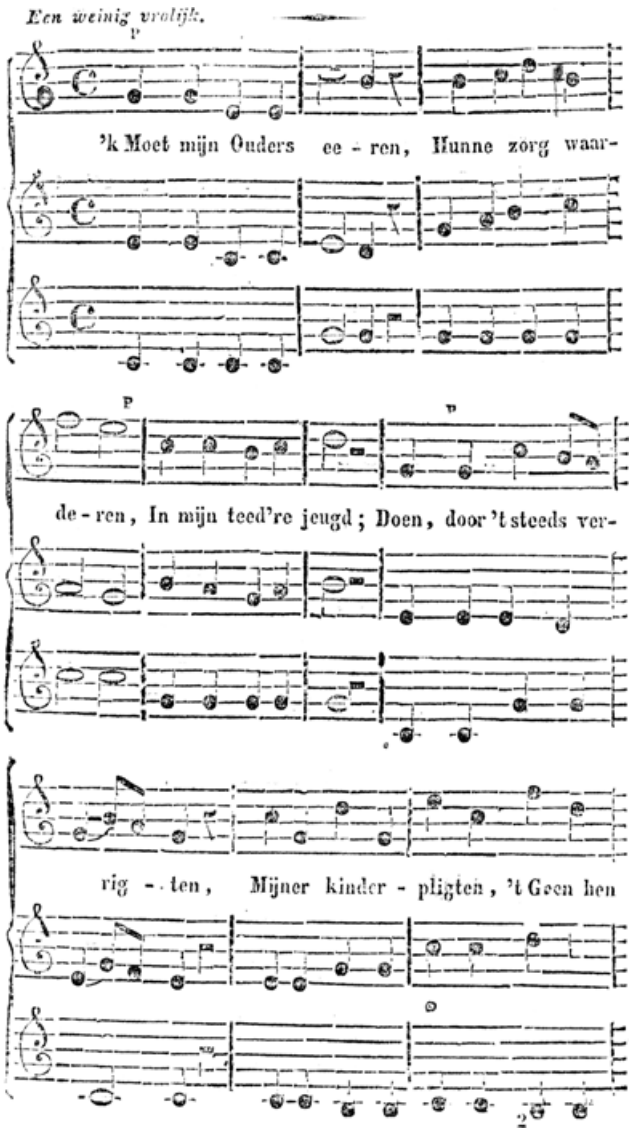

't meest verheugt. 't Geen hen 't meest verheugt.

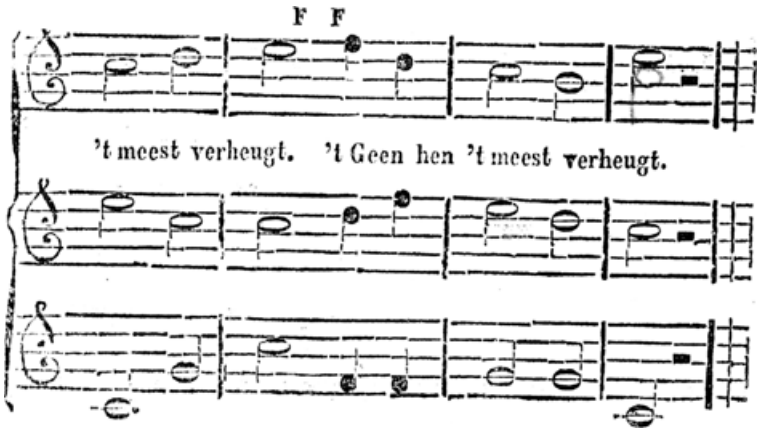

2.

Van mijn vroegste jaren,
Dat 'k hen aan mogt staren;
Zorgden zij voor mij;
En la vreugd of smarten;
Waren mij hun harten;
Ja hun hulp nabij.

3.

Liefd'rijk mij te voeden;
En voor 't kwaad behoeden;
Was huil waar genengl';
Daag'lijks mij te leeren;
Naast hen, God te eeren,
Steeds hum lust en vreugd.

4.

Dit doet mij hen eeren,
Dankvol meê waarderen,
  Tot den rand van 't graf;
En in oude dagen,
Hunne zwakheên schragen:
  O, dat God dit gav'!

5.

'k Wil dan heel mijn leven,
Hun bewijzen geven,
  Mijner teêrste min;
Zoo ga 'k wel tevreden,
Eens ook 't zalig Eden:
't Oord der ruste in.

N°. V. Het Deugdzame Kind.

Ondeugd wordt met schand' beloond, Zij derft 's Hemels
xe-gen; Och, dat dan mijn kin-der-tijd,
Deugd ziet zich met eer bekroond, Heil rust op haar
we-gen.

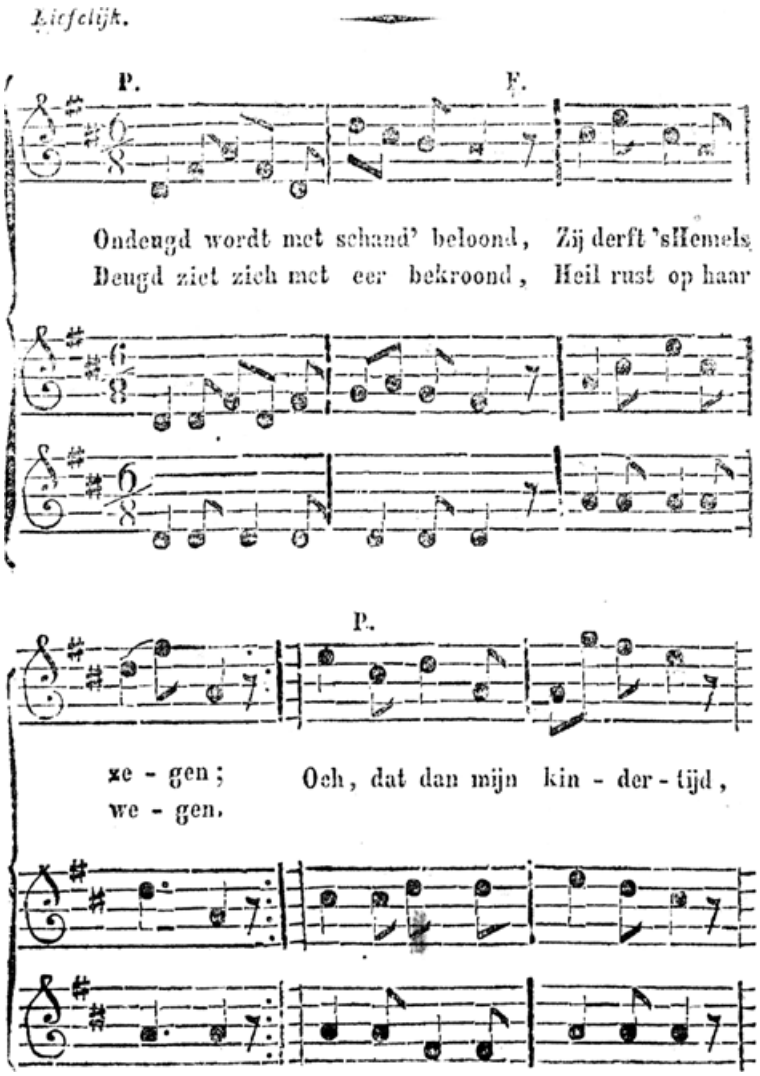

Ja, mijn gansche leven, Zij der reine deugd gewijd,
't Doel van al mijn streven. 't Doel van al mijn streven.

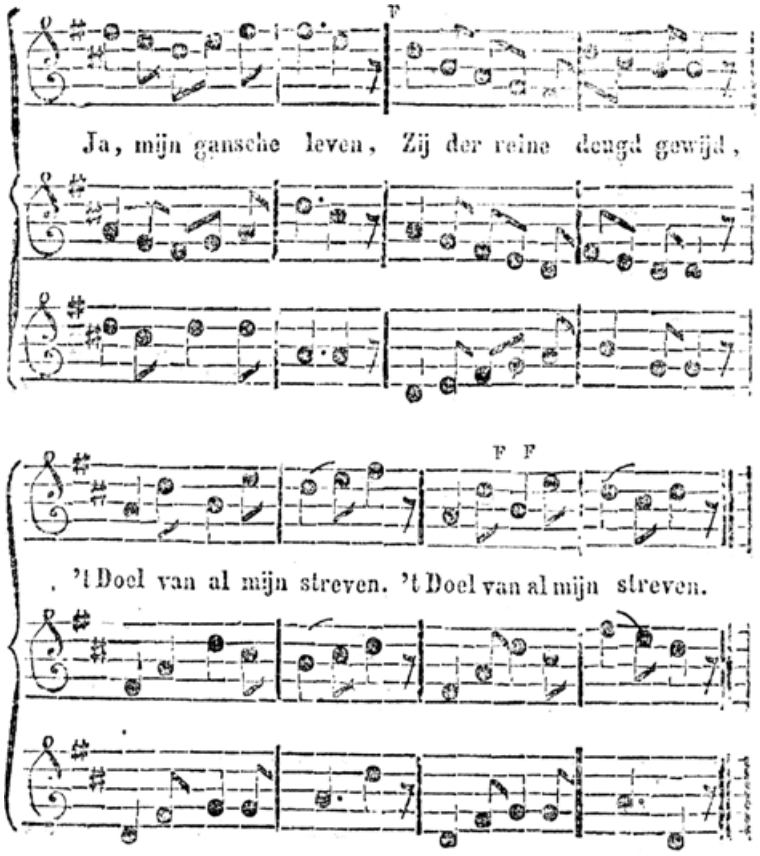

2.

Lieve Schepper! hoed mijn hart,
   Vroeg dan voor het kwade,
Spaar mij voor der ondeugds-smart,
   Sla mijn gangen gade;
Leer mij lustig en met vlijt;
   't Pad der deugd vereeren,
Eu daartoe den dierb'ren tijd,
   Als een' schat waarderen!

3.

Geef me ook als een deugdzaam kind,
Steeds mijn ouders te achten,
Waar hun hart vermaak in vindt,
IJvrigvol betrachten.
Zóó blijf ik hun liefde waard
Ja, zóó lacht uw zegen,
Gindsch, aan de overgrens der aard',
Lief'lijk mij reeds tegen.

N°. VI. Het Dankbare Kind.

Al wat ik op aard' ge-niet, Wordt mij
door Gods hand ge-ge-ven, Voed-sel,
dek-sel voor het le-ven, Menig kind be-zit dit

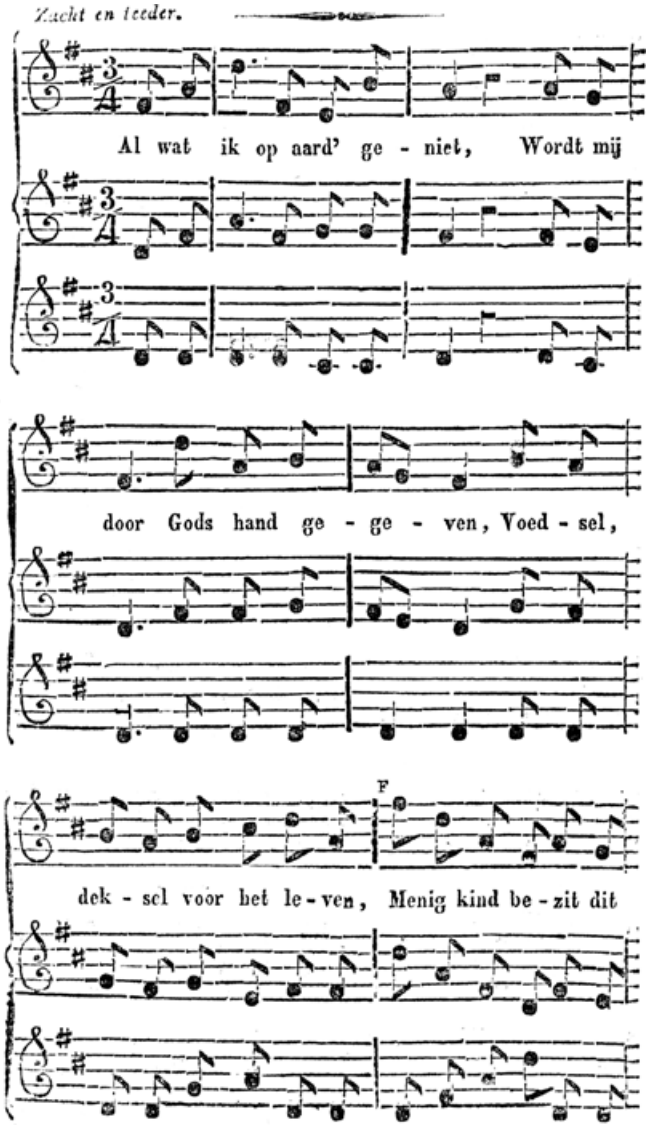

niet. Me-nig kind be-zit dit niet. Is dit
voorregt mij be-reid? Zoo wil ik hun lot be-
wee-- nen, En, kan 't zijn, ook hulp ver-

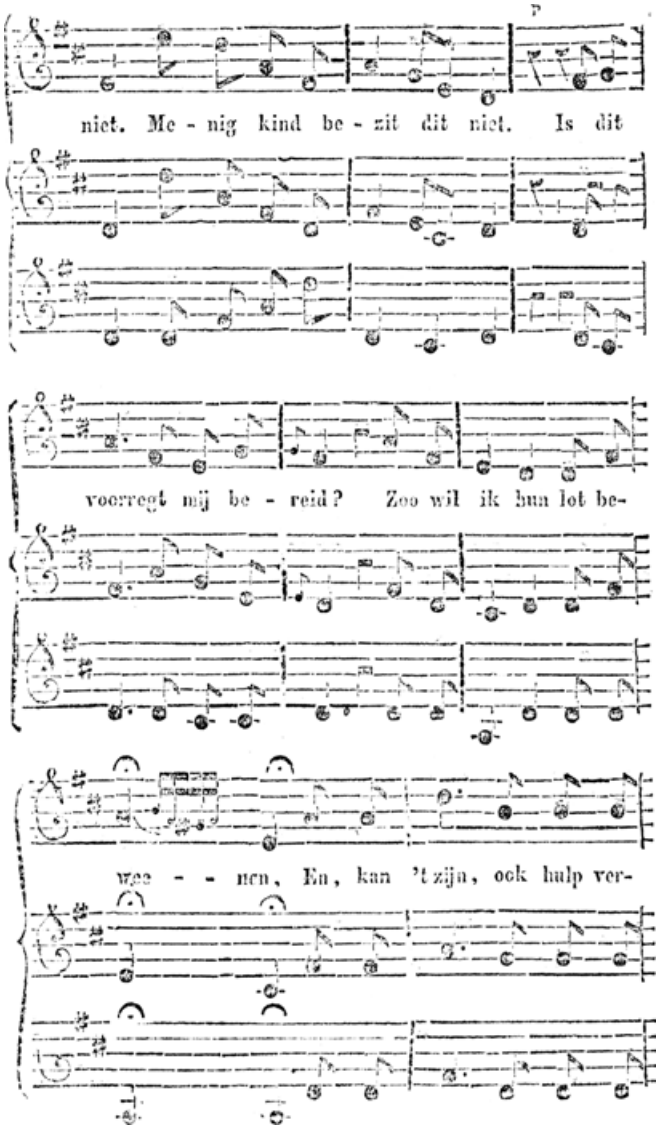

leenen, Daáár, waar nooddruft die ver-beidt. Dáár, waar
nooddruft die ver-beidt.

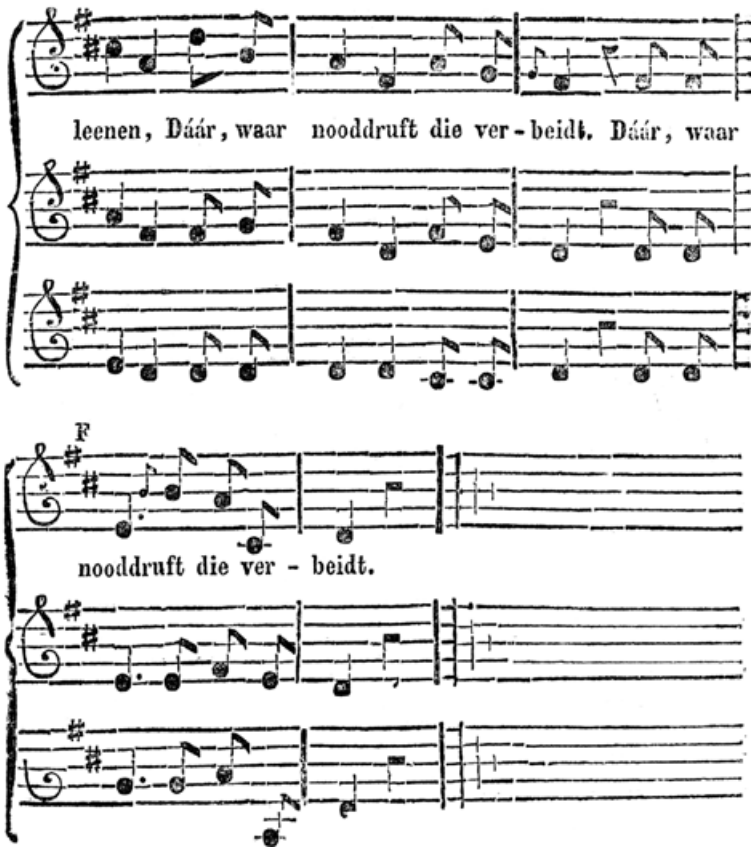

2.

Al wat ik op aard' geniet,
Is mij door Gods gunst gegeven:
Ouders voor mijn jeugdig leven;
Menig kind bezit die niet.
Ben ik vrolijk, zij zijn blij;
Ben ik ziek, zij zijn vol zorgen,
Van den avond tot den morgen;
Welk geluk is dit voor mij!

3.

Al wat ik op aard' geniet,
Heeft God liefd'rijk mij gegeven;
'k Wil dus dankbaar voor Hem leven,
Doen hetgeen Hij mij gebiedt.
Dan, wen eens mijn levenslot,
Wordtdoormengdmetonspoeds-dagen,
'k Hoop die dankbaar ook te dragen,
En verlaten mij op God. -

N°. VII. Het Nadenkende Kind.

Als ik allen op de wereld, Naga met mijn
klein verstand, Zie ik o-ver-al Gods lief-de,
En in al-les 't schoonst ver band.

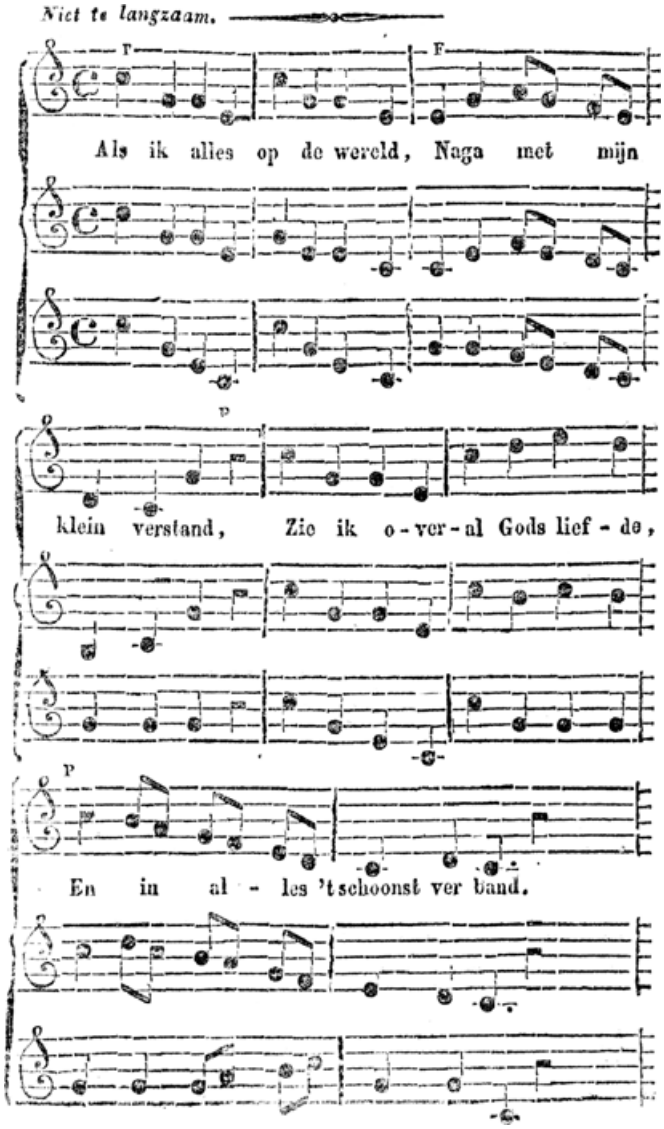

In mijn jeugd geeft zij mij oud'ren, Wie mijn heil ter
har-te gaat. Die mij oef'nen, vei-lig leiden,
Bij-staan met hun hulp en raad.

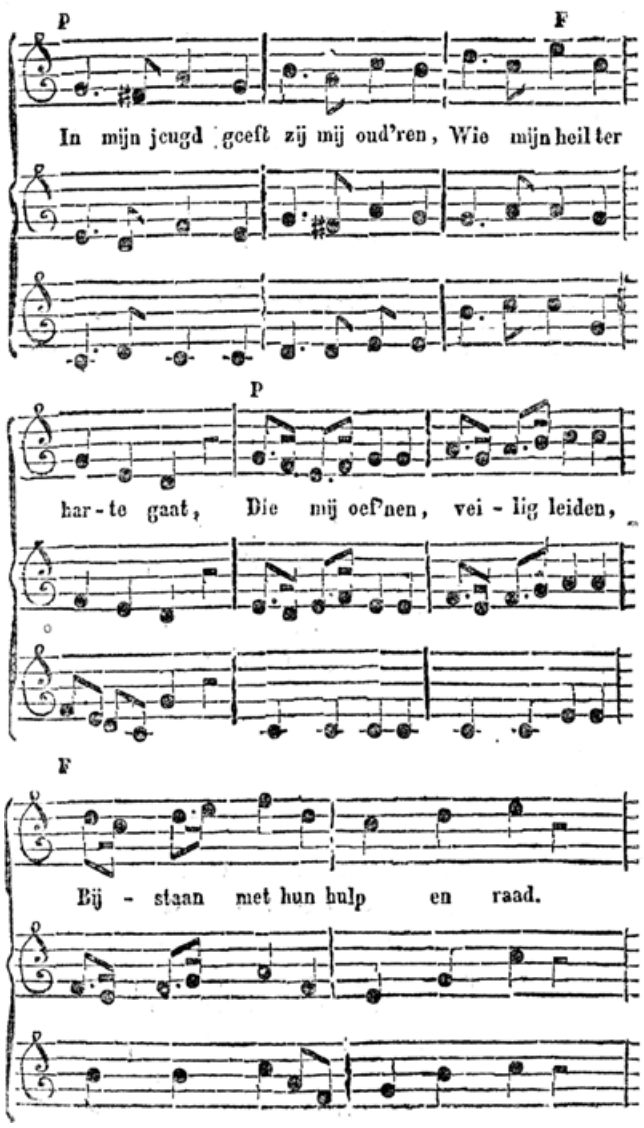

Bij-staan met hun hulp en raad.

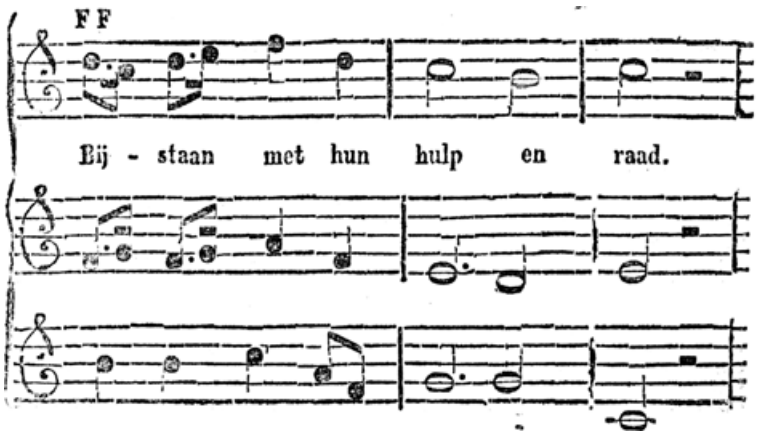

2.

Ja, ik zie hierin zijn liefde,
(Geen verleiding wend' dit af!)
En kan ligt'lijk 't doel beseffen,
Waarom zij die oud'ren gaf.
Ook nog schonk mij deze liefde,
Eenen trouwen kindervriend,
Die mijn kennis doet vermeêren,
En mij meê tot leidsman dient.

3.

Denk ik aan die wijze schikking,
En hoe alles zich zóó paart,
Om mijn heilstaat te bewerken,
Voor den hemel en voor de aard';
O, dan mis ik taal en woorden,
Van voldaanheid met mijn lot,
En het hart heft zich naar boven,
Juichend tot dien lieven God.

4.

Ja, sla 'k heel zijn schepping gade;
Orde en wijsheid blinkt er uit,
Van het hoogst getopt geboomte,
Tot het laagst ontkiemend kruid.
Zulk een schoon verband te aanschouwen,
Geef mij 't heilzaamst onderrigt,
En dan denk ik: ‘God is liefde,
Alles ben ik Hem verpligt.’

N°. VIII. Het Genoegelijke Leven.

Wel te vreênslijt ik den tijd, Aan mijn' pligt gewend, Daar het hart van leed bevrijd, Nog geen zorgen kent; Ja, die tijd van waar geneugt', Is het

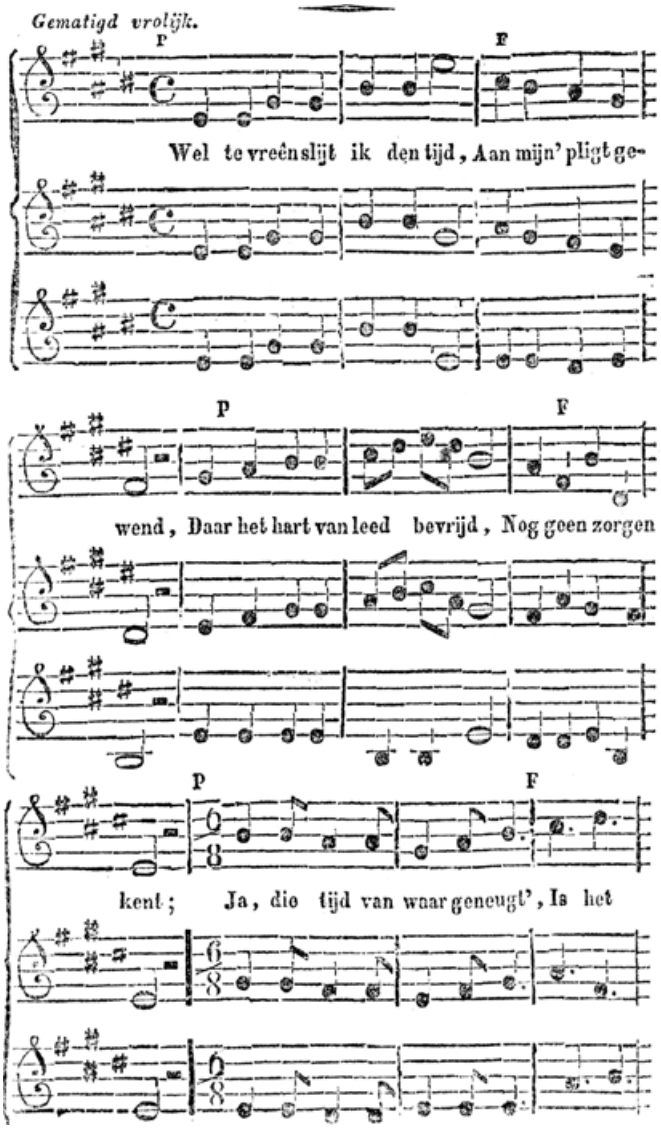

voorregt mijner jeugd. Ja, die tijd van waar ge-
neugt', Is het voorregt mijner jeugd.

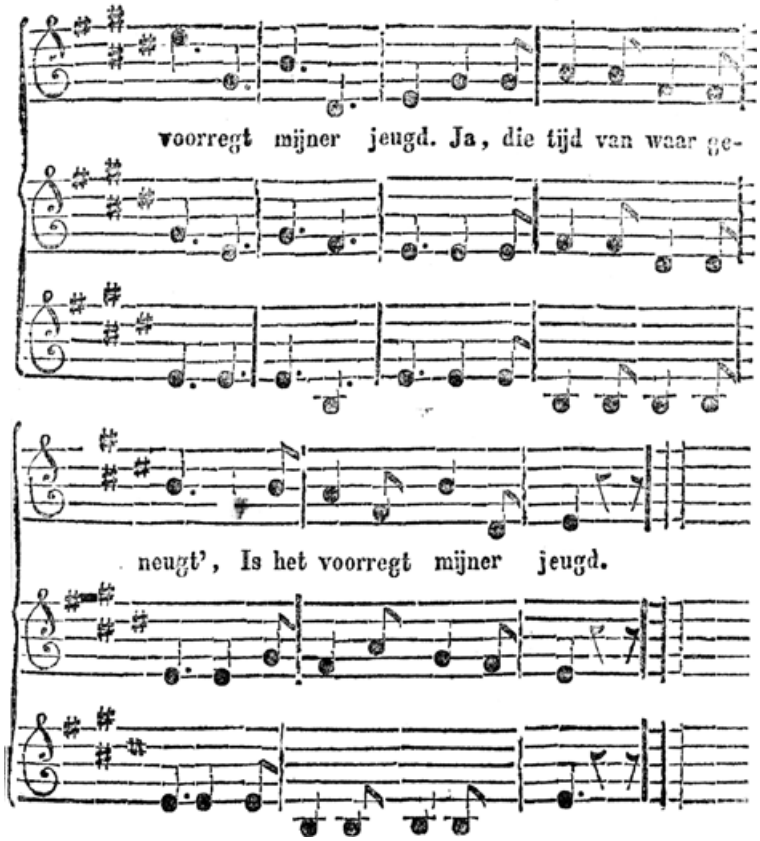

2.

Zit ik bij mijn oud'ren neêr,
Midden in 't gezin,
Dan vloeit blijdschap keer op keer,
Mij ten boezem in;
Ja, dan denk ik, die geneugt',
Is ook 't voorregt mijner jeugd.

3.

En vloeit wijsheid uit den mond,
Van een' dierb'ren vrind,
Die me ook deugd in 't harte grondt,
En als leidsman mint;
Ja, dan zeg ik, die geneugt',
Is meê 't voorregt mijner jeugd.

4.

Ben ik bij mijn makkers weêr.
'k Smaak wat de onschuld biedt,
't Zij ik met hen speel' of leer',
't Hart kent geen verdriet;
O, die tijd van ware vreugd,
Is slechts 't voorregt mijner jeugd,

N° IX. Zanglust.

Zou mij niet, Zang en lied, Schuldeloos ver-
ma-ken? Want een toon, Zacht en schoon,
Doet mij vreugde smaken. Doet mij vreugde smaken.

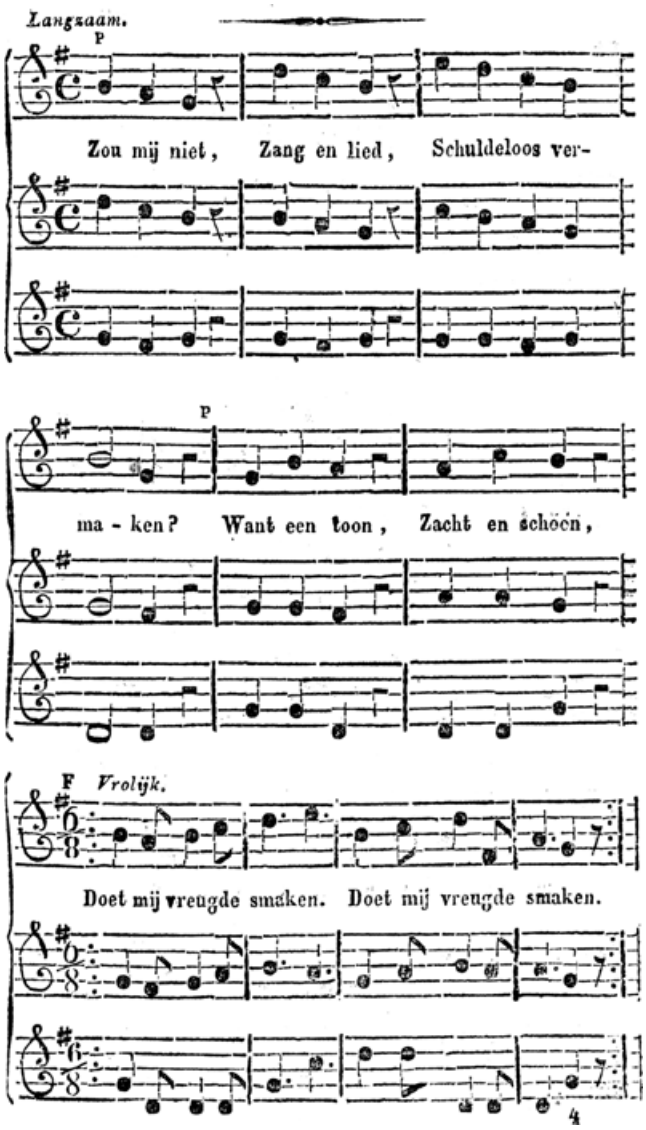

2.

Valt iets hard,
Voor mijn hart,
Zang doet dit verkeeren;
Daar zijn kracht,
Rein en zacht,
Droefheid af kan weren.

3.

Mijnen pligt,
Dan verrigt,
En daarna gezongen;
Zoo vloeit gij,
Melodij,
Steeds van blijde tongen.

4.

Blijf mij bij,
Dat ik blij,
Dus uw heil geniete;
En in vreugd,
Mijne Jeugd,
Kalm als 't beekje vliete!

N°. X. Vaderlands Liefde.

Wij ee-ren en minnen En roe-men den
grond, Waar wij zijn ge-boren, Ons wiegje op
stond; Dat plek-je vol waarde, Door nijver be-

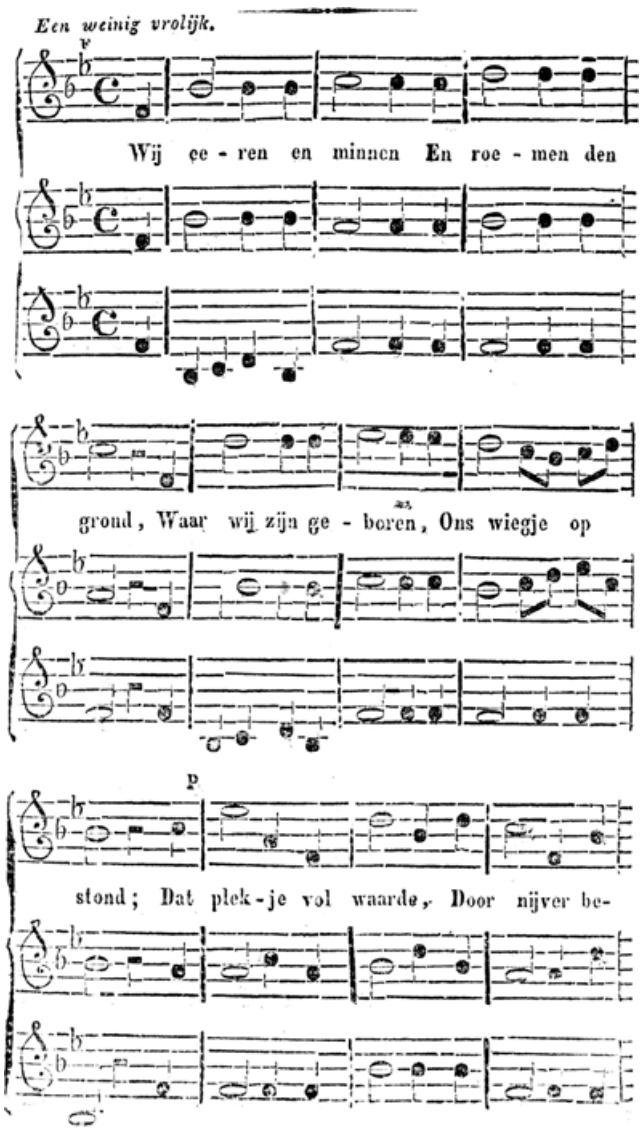

woond, Blijft al-tijd ons dier-baar, En
lief-de be-toond!

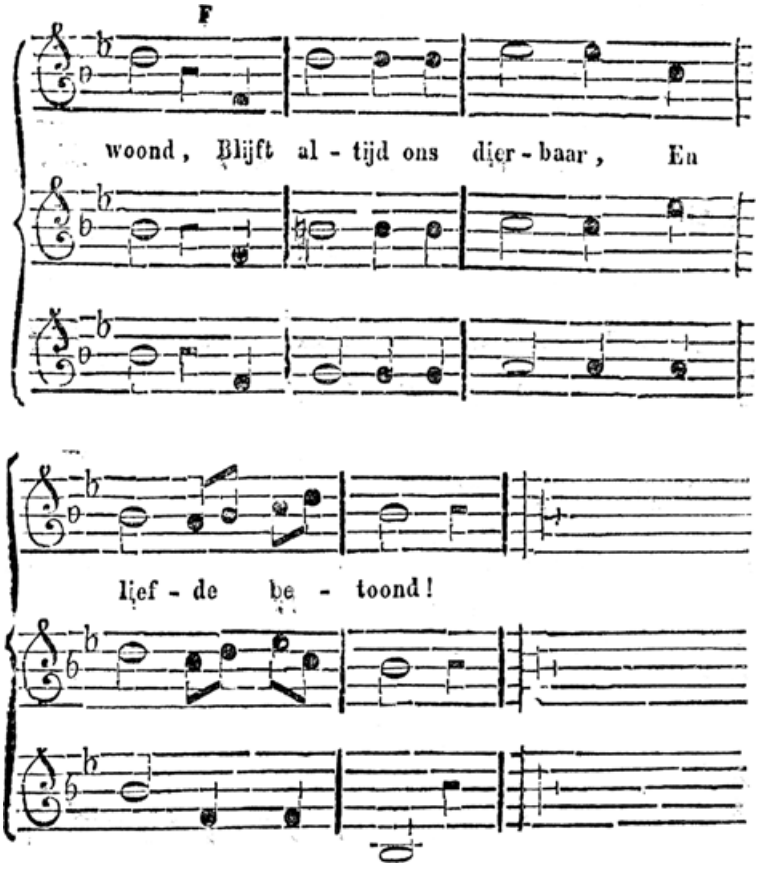

2.

Men houdt hier graag orde,
   En rust in zijn' stand,
Daardoor bloeit en welvaart
   En zegen voor 't land;
Men leeft hier tevreden,
   En dient zijnen God,
Elk op zijne wijze:
   Wat vreedzamer lot?

3.

Wij hebben een' koning,
Die wijs is en goed,
Die 't goed' helpt stichten,
Voor 't kwaad' ons behoedt;
Wij minnen hem hart'lijk,
Hij mint ons ook weêr,
En waakt voor ons welzijn,
Zijn' schepter ter eer.

4.

Ons land zoo gelukkig,
Gezegend en vrij,
Zoo rustig en veilig,
Welk land haalt er bij?
Den vreemden ontworsteld,
Door moed en door kracht,
Blijft steeds onze leuze:
‘De eendragt maakt magt!’

N° XI. Aan Jezus.

't Loflied rij-ze U ter eer, Lie-ve Jezus, on-ze
Heer! Tot uw' troon in kinder - zangen, Wil hen
staam'rend, als zij zijn, Toch, als van den Sera-

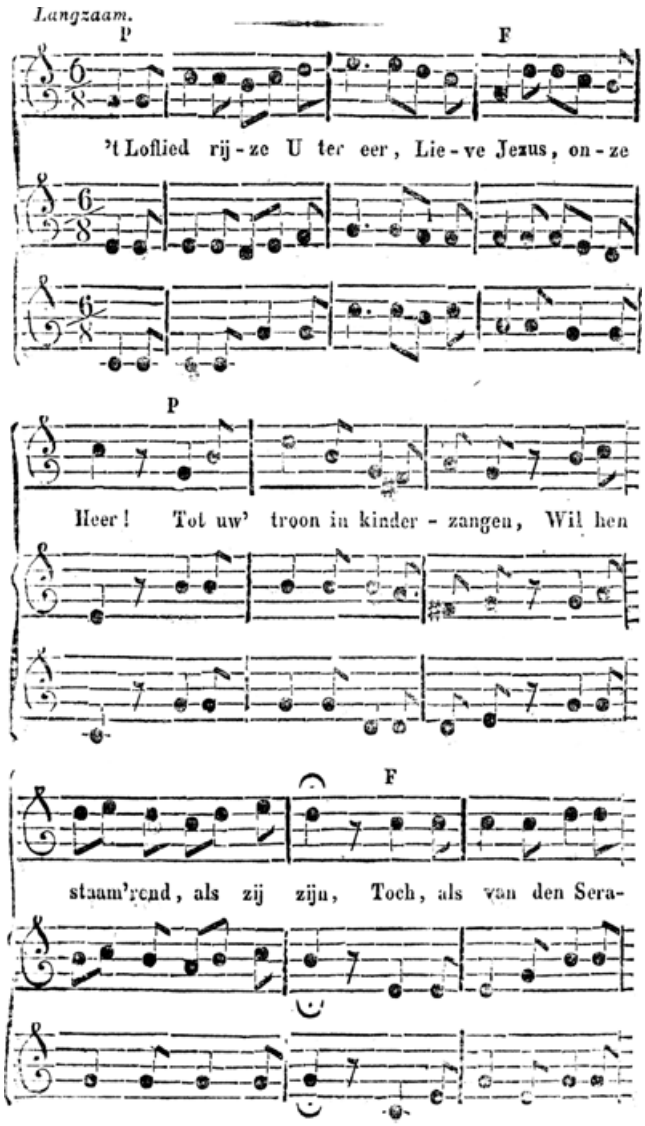

fijn, Liefd'rijk dan ook dáár ontvan - gen: U zij lof en
eer en kracht, 't Hallé - lu - ja, 't Hallé-lu - ja,
't Hal-le-lu - ja toe - ge - bragt.

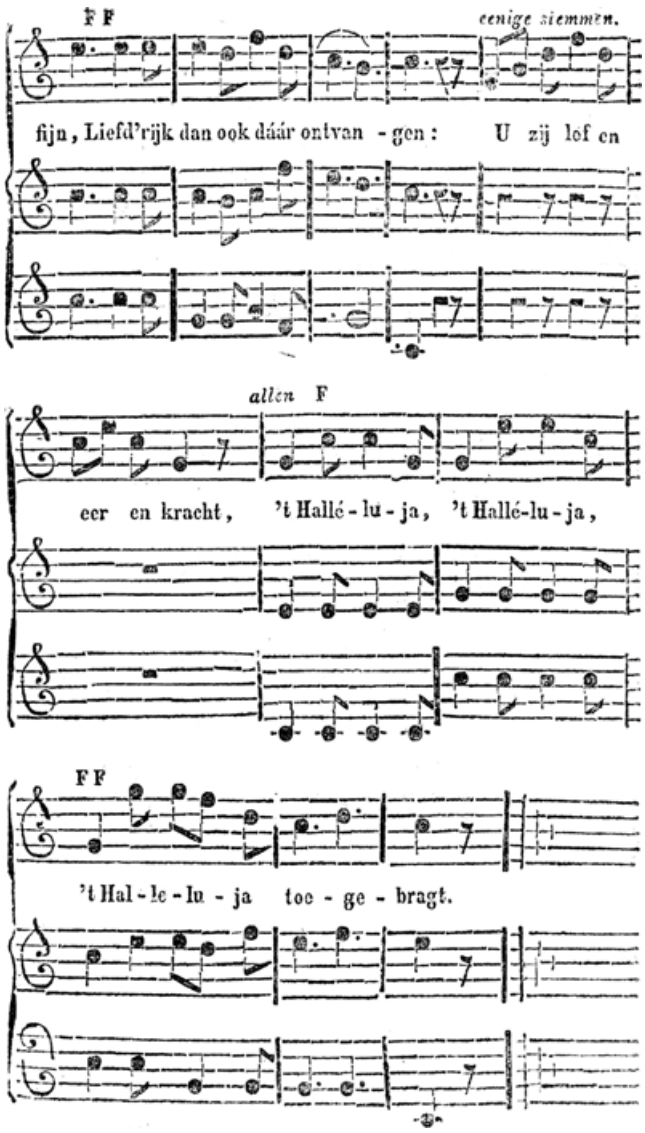

2.

't Loflied rijze U ter eer,
Lieve Jezus, onze Heer!
Juicht, O zaal'ge hemelingen,
Voor Gods troon dien naam ter eer,
Wij, wij buigen ons ook neêr,
Om op kindertoon te zingen:
U zij lof, en eer, en kracht,
't Halléluja toegebragt!

3.

't Loflied rijze U ter eer,
Lieve Jezus, onze Heer!
Bron van wijsheid, Liefde-ader,
Gij, de grootste kindervrind,
Die ons teederlijk bemint,
Als de allerbeste Vader:
U zij lof, en eer, en kracht,
't Halléluja toegebragt!

4.

Jezus, groote zoon van God,
Wijze Schikker van ons lot!
Leer ons deugdzaam voor U leven,
En zóó onze levenstijd,
U geheel zijn toegewijd,
Tot we eens dan in hooger dreven,
Zingen, op der Eng'len wijs,
't Halléluja, U ten prijs!

Nº. XII. Liefde tot God.

Wie eert niet dien goe-den God, Die zijn gunst ons
doet er-lan-gen, Al wat noo-dig is ont-van-gen,
Voor het jeug-dig le - vens - lot? Ja, 't ge-heel van

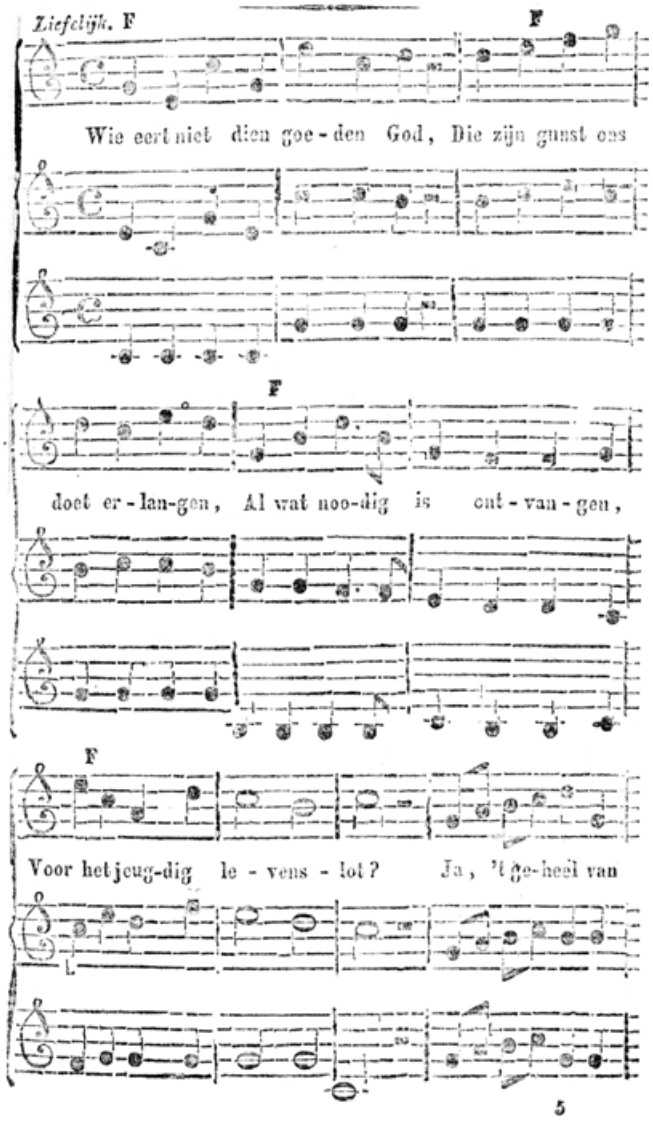

uit den Hoo - gen, Ga - de slaat met
liefd'rijk oogen. Ja, 't geheel van uit den Hoogen,
Ga - de slaat met liefd'rijk oo - gen.

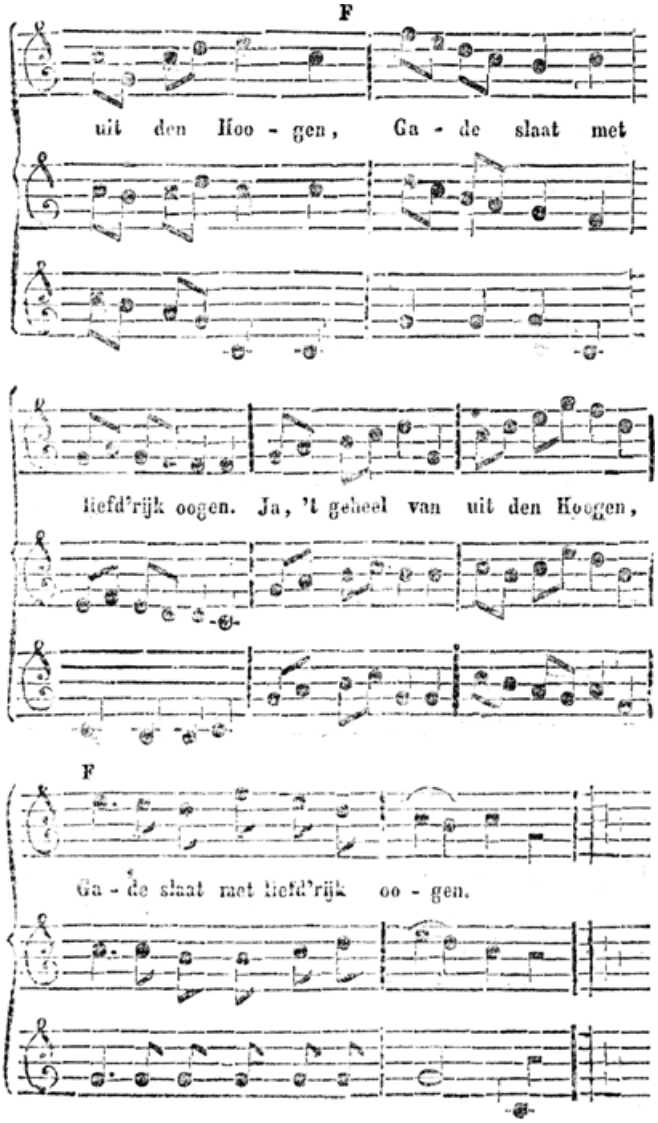

2.

Alles schenkt zijn milde hand,
Wat ons nuttig is voor 't leven,
Ouders heeft Hij ons gegeven,
En een dierbaar Vaderland.
Wie toch, zegt mij, is ons nader,
Dan die lieve Hemelvader?

3.

Wat ons slechts verheugt en streelt,
Of geluk verhoogt op aarde,
Ja, meer dan het hart ontwaarde,
Wordt zelfs mild'lijk ons bedeeld.
O, verheft uw hart te gader,
Tot dien lieven Hemelvader.

4.

Mogen wij dan, liefd'rijk God,
Nooit volprezen Opperwezen!
Altijd uwe wetten vreezen,
En tevreên zijn in ons lot.
Zoo voert Ge eenmaal na dit leven,
Ons in uwe zaal'ge dreven.